Nr. 164. Sobota, 19. Lipca 1902. Rok 92.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **60** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h, drudzy **60**. h. **„Przewodnik"** prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 15 lipca b. r. nadać najmiłościwiej szefowi sekcyi w Ministerstwie spraw wewnętrznych, dr. Karolowi Kohlowi, order Korony Żelaznej klasy drugiej, a radcy ministeryalnemu w temże Ministerstwie, Sisinio baronowi Cagnodo-Pretisowi, krzyż kawalerski orderu Leopolda; obu z uwolnieniem od taksy.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów zezwoliła asystentom pocztowym: Karolowi Korniekiemu w Gorlicach i Włodzimierzowi Zdanowiczowi w Rawie ruskiej, na zamianę miejsc służbowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Stypendya Monarsze.

Z początkiem roku szkolnego 1902/1903 nadane będą w Akademii technicznej w Wiedniu dwa a w Akademii rolniczej w Wiedniu jedno stypendyum ustanowione najmiłościwiej z fundacyi Franciszka Józefa dla zasługujących na uwzględnienie a ubogich słuchaczy tych Akademij w rocznej kwocie 300 zł. w złocie.

Ubiegający się o jedno z tych stypendyów mają wnieść własnoręcznie napisane, do Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości wystosowane podanie, i zaopatrzyć je w następujące dowody:

1) w metrykę chrztu lub wyciąg metrykalny;

2) w wiarygodne poświadczenie ubóstwa z wymienieniem stanu, dochodów, stosunków majątkowych i familijnych rodziców, a w razie sieroctwa, w świadectwo władzy opiekuńczej o stanie majątkowym pupila;

3) w świadectwo egzaminu dojrzałości, a jeżeli ubiegający się są już słuchaczami Akademii, to oprócz tego w odnośne świadectwa szkolne, przyczem nadmienia się, że przy równych warunkach mają pierwszeństwo ci kompetenci, którzy studya w Akademii dopiero rozpoczynają.

W podaniach wymienić należy prócz tego, czy starający się posiada już jakie stypendyum, lub pobiera w ogóle jakiś zasiłek z kas publicznych, a oprócz tego rozpoczynający w Akademii studya, mają wymienić jakim zamierzają poświęcić się studyom fachowym.

Podania winny być wniesione najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1902 r. do ces. i król. generalnej Dyrekcyi Najwyż. funduszów prywatnych i familijnych (*K. und k. General-Direction der A. h. Privat- und Familien Fonds, k. k. Hofburg*) w Wiedniu.

Podania, nadesłane później, lub niezaopatrzone w przepisane dowody, nie będą zgoła uwzględnione.

Z ces. i król. generalnej Dyrekcyi Najwyższych prywatnych i familijnych funduszów.

Lwów, 18 lipca.

Wczoraj zebrał się w Brukseli międzynarodowy kongres polityków, którego celem jest zwrócenie uwagi rządów europejskich i ludów na opłakane położenie w Armenii. Pierwszy impuls do tego zebrania wyszedł przed kilku miesiącami z Francyi, a myśl rzucona znalazła życzliwy oddźwięk w całej Europie, przedewszystkiem we Francyi, Austro-Węgrzech, Niemczech, Rossyi, Danii i Szwajcaryi. Chociaż zdania co do bezpośredniego praktycznego skutku kongresu są podzielone, to przecież mniej więcej we wszystkich kołach ożywionych uczuciami humanitarnemi uznano potrzebę zajęcia się losem nieszczęśliwej ludności armeńskiej pod panowaniem półksiężyca. W ostatnich miesiącach, zwłaszcza zimowych, zaszły w różnych miejscowościach Armenii znowu gwałty, mordy i łupieże, które chociaż nieprzybrały tak strasznych rozmiarów, jak te, które tam się srożyły w latach 1894 i 1895, stwierdziły jednak, iż stosunki tamtejsze nie doznały zmiany na lepsze.

Wobec tego uznano za rzecz pożyteczną, aby nie tylko sułtanowi, lecz także państwom podpisanym na traktacie berlińskim przypomnieć, iż W. Porta już przed 24 laty zobowiązała się przeprowadzić w Armenii reformy, mające w pierwszym rzędzie na celu polepszenie bytu ludu armeńskiego i zażegnanie niebezpieczeństw wynikających z wewnętrznych zamieszek.

Rząd turecki nie próbował nawet nigdy na seryo uczynić zadość zobowiązaniom, jakie nakłada na niego artykuł 61 traktatu berlińskiego, w którym powiedziano, że ma przystąpić bezzłocznie do przeprowadzenia w Armenii takich ulepszeń, jakich wymagają lokalne potrzeby i zaprowadzenia reform, któreby zabezpieczyły ludność chrześciańską przed gwałtami Kurdów i Czerkiesów. Wprawdzie niektóre mocarstwa przypominały od czasu do czasu W. Porcie jej zobowiązania, w Konstantynopolu wszakże przechodzono nad tego rodzaju urgensami najspokojniej do porządku dziennego. Gdy po roku 1890 podjęto ze strony armeńskiej agitacyę, aby nakłonić mocarstwa do interwencyi na rzecz Armeńczyków, rozpoczął rząd turecki na wielkie rozmiary prześladowanie tych wszystkich, który brali udział w tym ruchu, oskarżając ich o udział w sprzysiężeniu przeciw sułtanowi i państwu otomańskiemu. Następstwem tego było, iż Armeńczycy rozpoczęli naprawdę spiskować, i że pośród nich poczęły się szerzyć obce zupełnie im dotychczas idee. W miejsce żądania reform objętych artykułem 61 traktatu berlińskiego, wystąpiono z domaganiem się, jeżeli już nie samoistnej Armenii to przynajmniej ze szeroką autonomią. Rząd sułtański odpowiedział na to tępieniem ogniem i mieczem wrzekomych rewolucyonistów. I tak we wrześniu r. 1894 wyprawiono formalną rzeź w okręgu sassumskim. Utraciło wówczas życie kilka tysięcy Armeńczyków, mężczyzn, kobiet i dzieci. Mocarstwa wystąpiły wskutek tego z poważnemi przedstawieniami i w nocie z dnia 11 maja 1895 zażądały bezwłocznego przeprowadzenia szeregu reform. Po długich rokowaniach W. Porta zgodziła się na to, a sułtan zapewnił uroczyście, że reformy te będą z całą pewnością i ściśle wykonane. Miasto tego nastąpiły straszne rzezie w Azyi Mniejszej a nawet w samym Konstantynopolu, przyczem, wedle pobieżnego obliczenia, padło około 100.000 ofiar. Mocarstwa podpisane na traktacie berlińskim, zarówno jak wszystkie ludy cywilizowane, wyraziły z powodu tych wypadków swoje oburzenie, ostatecznie wszakże owe mordy uszły sprawcom, biorąc ogółem, bezkarnie.

Kongres brukselski, oświetlając obecne położenie w Armenii, zamierza podobno stanąć na tem stanowisku, że jeżeli w prowincyi tej ma nastąpić zmiana na lepsze, koniecznym jest silny nacisk zewnątrz. Bez tego nie może być mowy o poprawie tamtejszych stosunków.

Sejmy krajowe.

Na ostatniem posiedzeniu Sejmu bukowińskiego, jak wiadomo z depesz, odpowiedział prezydent kraju bar. Bourguignon między innymi na znaną interpelacyę posła Adolfa Wiesiołowskiego w sprawie cyrkularza kierownictwa ruchu kolei państwowych na Bukowinie co do używania polskiego języka na bukowińskich kolejach. Prezydent kraju zapewnił, że używanie języka polskiego przez funkcyonaryuszów kolejowych w stosunku z publicznością nie jest zakazane.

---

1)

Jan Zacharyasiewicz.

Zraniony Ptak.

— Nędzne to i chude, a jednak całym dworem trzęsie! niewiedzieć nawet czy miała rodziców, to pewno jednak, że matka jej nie chowała. Wleciała przez okno otwarte jak młody jastrząb, nie dziw, że wszystko się przed nią chowa.

— Przeciwnie, wszystkich za nos wodzi.

— Nic dziwnego. Zosia zapisze jej całą fortunę, a nawet mówią, że za córkę przyjmie. Z kanonikiem przedwczoraj coś pisali.

— Boże odpuść! cóżby się z nami na starość stało? Chyba trzeba iść na żebry. Choć to nasza siostra rodzona, ale majątek ma po męźu. Prawnie nic nie zyskamy.

— Dlatego nie zawadzi dyabłu świeczkę zaświecić. Czynią to inni.

— Wychowanka, córka i spadkobierczyni! Boże litościwy!

Tak rozmawiały dwie stare kobiety. Jedna robiła pończochę, druga dziergała wstawki do kaftanika.

Z dalszych pokoi ozwał się srebrny głosik:

— Powiedzieć cioci Justysi, aby ten kołnierzyk różową wstążką podwlekła, a ciocia Fruzia niech te koronki odpruje.

— Czy słyszysz — szepnęła ciocia Fruzia — jak ten intruzik rozkazuje?

Zawieszona pończocha zaruszała się ze złości.

— Ja ci powiadam, że to córka czarownicy — odparła ciocia Justysia.

Wstawka do kaftanika rozwinęła się z hałasem.

W salonie, na dużem krześle, złoconą skórą obitem, siedziała poważna matrona. Twarz jej żółta, zmarszczkami okryta. Przed nią na małym stoliku leżą karty do kabały.

Opodal przy dużym stole widać młodą blondynkę. Z pomiędzy koronek trudno odgadnąć jej kibić. Zdaje się być szczupłą i wątłą jak pajęczyna. Twarz ładna, cera matowa, oczy fiołkowe biegają szybko z przedmiotu na przedmiot.

Przed nią leżą stosy żurnali, koronki i próbki towarów modnych, przysłane z zagranicy.

Poważna matrona, to pani Rulicka, właścicielka znacznego majątku. Otacza ją przepych i dostatki sięgające kilku pokoleń. Stare obrazy, zwierciadła weneckie, gobeliny, okrywają ściany starego dworu. Perskie dywany zaścielają posadzki.

Pani Rulicka nie patrzy na nie, ale na młodą blondynkę, która przewraca żurnale i ogląda próbki. Patrzy na nią z owem rozczuleniem macierzyńskiem, z jakiem tylko patrzeć mogą kobiety bezdzietne na swoje dzieci przybrane. Pani Rulicka nie ma własnych dzieci, młoda blondynka jest jej wychowanką. Żądna gorączkowo uczuć macierzyńskich, kocha swoją wychowankę więcej od własnego dziecka.

Żyje w niej i wszystko dla niej robi.

Nic dziwnego. Jasnowłosa Ewunia umie się wkraść w serca wszystkich. Wychowana wykwintnie, gra i maluje jak artystka. Mówi i śpiewa czterema językami. Ubiera się z gustem księżniczki. We dworze patrzą na nią wszyscy krzywem okiem, a jednak wszyscy ulegają jej.

— Mameczka może gniewa się na mnie, — zaszczebiotała nagle — że tak długo oglądam te próbki, które mi się bardzo a bardzo podobają. Za chwilę przyjdę do pasyansu, który dzisiaj niezawodnie wyjdzie.

Szybko przybiegła do poważnej matrony i usunęła się do jej nóg. W powiewnych koronkach wygląda jak aniol klęczący.

— Wstań, złota Ewuniu — mówi z miłościwem spojrzeniem pani Rulicka — kolanka będą cię boleć.

Ucałowała jasną główkę i przyciągnęła do siebie.

— Zaczynamy — szczebiotała Ewunia biorąc karty — czy dzisiaj przyjedzie? dobrze?

— Niech przyjedzie!

Zaszeleściały karty, mały stolik zaczął się pokrywać damami, królami i dziesiątkami.

— Ten as źle stanął moje dziecko.

— Tylko przez pomyłkę mateczko.

Zręcznym ruchem przełożyła kartę.

I zaczęły się układać dwójki, trójki, czwórka, piątka, dziesiątka, dziewiątka tu, szóstka, siódemka, ósemka, wszystko idzie wybornie.

Po kilku chwilach leżały już na boku stosy wybranych kart, a po dwóch czy trzech poprawkach okazało się zwycięstwo!

— Przyjedzie mateczko, przyjedzie, przyjedzie, przyjedzie!

— Niech przyjedzie, ale prędko, bo czuję, że się koniec zbliża. Chciałabym jeszcze widzieć was oboje szczęśliwych, a potem zamknąć powieki. Skończone będzie dzieło mojego żywota!

— Ależ mateczko do wieczności jeszcze daleko! długo jeszcze cieszyć się będzie mateczka naszem szczęściem, a my mateczką.

— Wątpię o tem, czuję, że mnie już tam wołają. Dlatego przedwczoraj, po tym ostatnim ataku, ułożyłam wszystko z księdzem kanonikiem. Pojutrze przyjedzie rejent i wszystko będzie w porządku.

Ewunia batystową chusteczkę przyłożyła do oczów.

— Ja nic nie chcę — zaszlochała — tylko błogosławieństwa mateczki.

— Błogosławieństwo swoją drogą, a interes interesem moja Ewuniu. Jesteś moją wychowanką, a po mojej śmierci gotowi krewniaki zlecieć się, jak kruki i wszystko ci zabrać. Dlatego ułożyliśmy z księdzem kanonikiem co potrzeba, a rejent zrobi resztę jak nakazuje ustawa.

Ewunia szlochała ciągle z chusteczką przy oczach, gdy nagle za oknem na rozłożystej topoli zaświergotał jakiś ptak ciemnopióry.

Szybko zerwała się Ewunia, chwyciła flobert leżący na krześle i wybiegła na dziedziniec.

Wkrótce ozwał się głuchy strzał, ptak zatrzepotał skrzydłami, ale nie wzleciał, lecz spadł na suche, jesienią zwarzone liście.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na tem samem posiedzeniu poseł Jerzy bar. Wassilko uzasadniał swe wnioski w sprawie znajomości języka rumuńskiego względnie ruskiego ze strony urzędników państwowych i w sprawie umieszczenia napisów rumuńsko-niemiecko-ruskich na wszystkich rządowych budynkach na Bukowinie. Poseł Wassilko proponował przytem, by wnioski jego odesłać do osobnej komisyi językowej złożonej z 6 członków, któraby w ogóle miała zadanie starać się o utrzymanie pokoju między narodowościami i stronnictwami.

Poseł dr. Wolczyński prosił przewodniczącego o przerwanie posiedzenia na czas krótkie w celu porozumienia się co do wniosku posła Wassilki.

Po przerwie oświadczył Jerzy bar. Wassilko, że na życzenie wielu członków Sejmu cofa swój formalny wniosek, co do wyboru komisyi językowej z 6 członków, lecz zastrzega sobie prawo postawienia takiego wniosku w sesyi następnej. Wnioski językowe bar. Wassilki przyjęto.

Według *Neue Fr. Presse*, Marszałkowi kraj. p. Lupulowi, powiodło się nakłonić posłów ruskich, aby przybyli na najbliższe posiedzenie Sejmu, które odbędzie się dzisiaj, w piątek.

Insbruk, 18 lipca. Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu po załatwieniu kilku spraw natury lokalnej, Namiestnik wniósł przedłożenie rządowe w sprawie ulg podatkowych dla tanich mieszkań robotniczych, poczem Sejm odroczono.

Bregencya, 18 lipca. Sejm przedarulański przyjął ustawę o reformie ordynacyi wyborczej do Sejmu, poczem został odroczony.

Opawa, 18 lipca. Sejm przyjął ustawę o ulgach podatkowych dla mieszkań robotniczych.

Praga, 18 lipca. Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu obradowano w dalszym ciągu nad wnioskami w sprawie zaprowadzenia obowiązkowych gminnych urzędów pośrednictwa pracy. Po dłuższej dyskusyi przyjęto wnioski komisyi.

Z Warszawy.

(Rozkaz dzienny do wojska z zawiadomieniem o potwierdzeniu przez cara wyroku na Grimma. — Daty statystyczne z okazyi ukończenia roku szkolnego. — Cenzura wobec obchodu rocznicy grunwaldzkiej).

W ostatnim numerze *Dniew. Warszaw.* ogłoszono następujący rozkaz do wojska okręgu wojennego warszawskiego: „Zgodnie z najwyżej zatwierdzonym wyrokiem sądu wojskowo-okręgowego warszawskiego, zaliczony do piechoty armii podpułkownik Grimm za przestępstwo, dokonane w czasie zajmowania stanowiska starszego adjutanta sztabu okręgu wojskowego warszawskiego, pozbawiony zostaje godności wojskowej, szlachectwa, rang, orderu św. Stanisława 3-go stopnia, medali, krzyża oficerskiego, orderu rumuńskiego „Gwiazdy" i wszystkich praw stanu, wyłączony zostaje ze służby wojskowej i zesłany do robót ciężkich na lat 12 z następstwami prawnemi tej kary. Zgodnie z rozkazem najwyższym ogłaszam o tem wojskom okręgu. Czasowy dowódca wojska, generał piechoty *Puzyrewski*".

Z okazyi ukończenia roku szkolnego, przytacza jeden z dzienników warszawskich dane statystyczne, co do ilości młodzieży kończącej szkoły w Warszawie i co do tego, jakie kierunki wykształcenia mają największej zwolenników.

W zakładach rządowych przeważa kierunek filologiczny; widocznem to jest na pierwszy rzut oka, gdyż Warszawa posiada 7 gimnazyów filologicznych i dwa progimnazya, a tylko dwie szkoły realne. Parę prywatnych szkół handlowych i technicznych wyrównywa jednak ten stosunek filologów do realistów wśród młodzieży, kończącej szkoły średnie w Warszawie.

Ogółem w siedmiu gimnazyach filologicznych w Warszawie — otrzymało świadectwa dojrzałości 153 młodzieńców, w dwóch progimnazyach świadectwa z ukończenia czterech klas — 76.

Szkołę realną ukończyło 122 uczniów, przytem na wydziale handlowym wydano świadectw z ukończenia sześciu klas 12 młodzieńcom. Liczby, tyczące się kończących szkoły specyalne, przedstawiają się, jak następuje: rzemieślniczą szkołę Kühna ukończyło 23 uczniów, szkołę handlową Ronthalera — 18, techniczną Wawelberga i Rotwanda — 27, techniczną Swiecimskiego — 46, handlową Laskusa — 49. Ogółem więc specyalne szkoły ukończyło 163 młodzieńców.

Z zestawienia ogólnego gimnazyów rządowych ze szkołami prywatnemi wynika, że na 229 „filologów", którzy ukończyli szkoły tego typu, przypada 297 techników lub handlowców, którzy otrzymali świadectwa z odpowiednich zakładów naukowych.

Ztąd wniosek, że na ogół w Warszawie kierunek realny w wykształceniu młodzieży przeważa; nie jest to jednak wniosek konkretny i nie da się rozciągnąć na wszystkich, kończących średnie zakłady naukowe w Królestwie Polskiem, gdyż na prowincyi, we wszystkich miastach gubernialnych i niektórych powiatowych istnieją gimnazya i progimnazya filologiczne, gdy szkoły realne należą tam do wyjątków.

Gdy sięgniemy do wykazów statystycznych, odnoszących się do Uniwersytetu warszawskiego, dowiemy się, że przybyło Warszawie 40 lekarzy, 82 prawników, 9 przyrodników i 4 matematyków; tylu bowiem młodzieńców ukończyło poszczególne fakultety Uniwersytetu miejscowego w roku bieżącym.

Tak się przedstawia w cyfrach tegoroczny bilans szkolny Warszawy. Pominięto tutaj żeńskie gimnazya i prywatne szkoły żeńskie, gdyż procent kobiet, kończących je w celu zajęcia praktycznych posterunków na polu pracy publicznej, jest dziś bardzo ograniczony. Możnaby tylko zaznaczyć chyba, że kursa handlowe p. Raczkowskiej ukończyła 32 uczenic, a kursa p. Siemiradzkiej 59 uczenic, przybyło więc Warszawie 91 kandydatek na posady kasyerek i buchalterek; poza tem zaś kilka kobiet otrzymało świadectwa z miejscowej szkoły dentystycznej.

Cenzura pozwoliła wszystkim dziennikom warszawskim i na prowincyi rozpisywać się obszernie o bitwie pod Grunwaldem i Tannenbergiem oraz zamieszczać telegraficzne i listowne opisy obchodu tej rocznicy we Lwowie i Krakowie.

Wiek zapowiada, iż najbliższy dodatek ilustrowany tego pisma poświęcony będzie wyłącznie rocznicy bitwy pod Grunwaldem, tak w dziale ilustracyjnym, jak i w literackim.

Z Poznańskiego.

(Ustąpienie prezesa komisyi kolonizacyjnej. — Reforma tej instytucyi. — Tendencyjna wiadomość pism hakatystycznych. — Zjazd hakatystów w Gnieźnie).

Nieulega już wątpliwości — wedle informacyi pism niemieckich — że prezes komisyi kolonizacyjnej, p. Wittenburg, postanowił ustąpić ze swego stanowiska, które zajmował od utworzenia tej instytucyi antypolskiej. Dymisya jest skutkiem nieprzychylnej krytyki, z jaką spotkała się w prasie i sejmie pruskim działalność komisyi. Stwierdzono ze wszystkich stron, że komisya właściwie zrobiła bardzo mało, a wydała olbrzymie kapitały i wypowiedziano przekonanie, że mogłaby zdziałać daleko więcej, gdyby posiadała lepszą organizacyę i więcej energicznego kierownika.

P. Wittenburg wziął sobie tę krytykę tak do serca, że zdecydował się na porzucenie wysokiego i dobrze płatnego urzędu. Miejsce jego zajmie ktoś inny, a równocześnie nastąpi zupełna reorganizacya tej instytucyi. Mianowicie ma być usunięty „balast biurokratyczny", który „utrudniał pracę" i nie pozwalał rozwijać się komisyi prawidłowo. Nie pospolici „urzędnicy", którzy spełniają tylko swój obowiązek służbowy, lecz „ludzie z poczuciem obywatelskiem", mają odtąd zasiadać w biurach komisyi, kupować i rozdzielać włości między kolonistów, pracować „nietylko w godzinach biurowych, od 9-tej do 3-ciej", lecz zawsze, „kiedy wymaga tego interes narodowy"; wreszcie zaś panowie ci nie będą rządzić się swojem własnem zdaniem, lecz będą zasięgali rady u wybitnych rolników niemieckich i władz komunalnych. W tym celu ma podobno powstać osobna rada przyboczna, składająca się z obywateli patryotycznych, a obeznanych ze stosunkami.

O tyle reorganizacya komisyi nie będzie sprawiać wielkich trudności. Znajdzie się zawsze dość „patryotycznych" obywateli, którzy zgodzą się na objęcie dobrze płatnycą urzędów. Trudniej będzie wynaleźć dostateczną liczbę takich, którzyby chcieli osiedlać się na rozparcelowanych włościach, prosty lud bowiem pomimo pouczeń nie okazuje zbytniego zrozumienia dla ideałów hakatystycznych, ani zapału do pracy nad ucywilizowaniem i unarodowieniem kresów wschodnich monarchii.

W obec doniesienia dzienników niemieckich, że w Gnieźnie odbyła się w katedrze uroczystość kościelna z powodu rocznicy bitwy grunwaldzkiej, przyczem dzienniki te wzywają władze, aby wystąpiły przeciw arcybiskupowi Stablewskiemu, ewentualnie przeciw podległemu temuż duchowieństwu i ukarały za urządzenie tego nabożeństwa — poucza *Dziennik Poznański* — iż rzeczone nabożeństwo nie było tendecyjnie urządzone w bieżącym właśnie roku, lecz od wieków zaprowadzone jest na całym obszarze ziem polskich. Czytamy bowiem w każdej rubryceli rok rocznie pod dn. 15 lipca, jak następuje:

„Hodie uti die anniversaria victoriae de Crucigeris reportatae in Archicathedris et Collegiatis loco Missae conventualis cantatur Votiva solemnis de SS. Trinitate cum oratione gratiarum actionis. Missa conventuali finita instituitur Processio, in qua cantatur Te Deum ut in Ritauli Petricoviensi".

W Gnieźnie odbyło się niedawno zebranie hakatystów, na którem dużo nowych projektów przyszło pod obrady, a mianowicie i ten, że ma być wydrukowany spis wszystkich niemieckich przemysłowców, celem doręczenia go tamtejszym i okolicznym Niemcom, aby ci na pewno wiedzieli, gdzie się w swe potrzeby mają zaopatrywać.

Król Edward VII.

Najpoważniejsze czasopismo lekarskie w Anglii *The Britisch Medical Journal*, które jako organ brytańskiego związku lekarskiego, liczącego dwadzieścia kilka tysięcy członków, nie potrzebuje i nie może polować na sensacyę, podaje w numerze z dnia 12go lipca r. b. następujące szczegóły o chorobie króla:

Szczęśliwi jesteśmy — pisze *Medical Journal* — iż możemy stwierdzić postęp w w rekonwalescencyi króla w ciągu ostatniego tygodnia, w stopniu, w jakim tylko można było sobie tego życzyć, a nawet przewyższającym wszelkie oczekiwania. Rana pokrywa się wyborną ziarniną, ropienie zmniejsza się i ropa ma własności dobre (laudabile), rana wreszcie jest jeszcze dość głębika i musi być głęboko opatrywaną dla osiągnięcia dobrych wyników. Sir Fryderyk Treves i sir Francis Laking czuwają w pałacu buckinghamskim, ale sir Thomas Barlow obecnie już tylko raz dziennie przyjeżdża na naradę z kolegami

10)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

RZECZ SUMIENIA.

(Wolny przekład z angielskiego).

III.

(Ciąg dalszy).

— Było to przy tem szlachetne serce, pewnie! — wtrącił Whinnie, czując, że jeszcze kilka słów dodać należało do panegiryku wygłoszonego przez Hillocka. — Ostatniego lata, gdy Jerzy był chory, przyszedł do nas do domu. „Ech! Whinnie! — rzekł mi prosto z mostu — twoje pastwiska spalone od słońca, pędź swoje krowy na moje łąki; trzeba, żeby Jerzy miał dobre mleko". I przez resztę lata moje krowy chodziły się paść do Burnbraego. Nie bardzo lubił, żeby rozpowiadać te rzeczy, ale teraz to już nic nie szkodzi. Dopiero Marget była mu wdzięczna, — no!

— W każdym razie nic ma co mówić. Burnbrae nie był tym, co to nazywają sprytnym w interesach — rzekł Jamie Soutar, uśmiechając się pogardliwie. — Czyż nie trzymał u siebie Jess Stewart przez pięć lat, choć była do niczego? — a dawał jej do poznania, że nie mógłby obejść się bez niej. Wiadomo, że Jess byłaby prędzej umarła, niżby przystała, aby ją żywiono na koszt parafii; ale przecież.... A słuchajcie, przyponnijcie sobie, czy nie był śmieszny w stosunku z ubogimi? — Ja wam mówię, że nie ma ani jednej wdowy na całej dolinie, która by nie chodziła go prosić o zboże w nieurodzajnych latach. To prawda, że nie było nikogo, ktoby miał tak pyszne zbiory, jak on, ale nie było także nikogo, ktoby tak dużo wydawał jak on. A w końcu, cóż, odszedł, albo tak, jakby go już nie było, lepiej więc nie mówić źle o zmarłych. Którego dnia go pogrzebią? — dodał Jamie z niepokojem.

— Pogrzebią? Niechże Bóg broni, Jamie!... — zaczął Hillock, ale Drumsheugh zrozumiał.

— Jamie ma słuszność! Gdyby Burnbrae umarł, nie bylibyśmy więcej smutni niż jesteśmy. Jednakże, zobaczymy; jeszcze nie odszedł z doliny i kto wie, czy jeszcze nie wykurzy rządcy?... Zapewne, że my wszyscy nie wiele możemy mu pomódz, co nie przeszkadza, że może daloby się jeszcze coś zrobić. Czy nie moglibyśmy naprzykład umówić się pomiędzy sobą, żeby przynajmniej dobry miał zysk przy sprzedaży? Bo tak przynajmniej, jak nas opuszczą, będą mieli żyć z czego, on i poczciwa jego stara, aż do końca dni swoich. Posiada piękne, tłuste sztuki w swojej trzodzie, a także piękne źrebięta; byłoby grzechem oddać to wszystko za marną cenę kupcom z Muirtonn. Nie! nie! Ja wam mówię, że ci, którzy zechcą coś kupić na tej wysprzedaży, będą musieli drogo zapłacić; to się ułoży pomiędzy nami.

Każdy czuł się pokrzepiony temi słowy, a Hillock, który postępował za Drumsheughem, gdy wchodzili do kościoła, dwukrotnie się zatrzymał i potrząsał głową z zadowoleniem.

W trzy dni potem ogłaszano w kuźni, że wysprzedaż Burnbraego „świetnie pójdzie".

We czwartki zwykle miewały miejce licytacye na dolinie, a już w poniedziałek od samego rana rozpoczęły się przygotowania u Burnbraego.

Zaciągnięto do rzeki, dla oczyszczenia, wozy, zalepione kilkuletniem błotem i zrobiły się błękitne i czerwone, jak nowe. Burnbrae mógł nawet odczytać nazwisko swego ojca, wyryte na jednym z drążków i zauważył, że to nazwisko pisało się dawniej Burnebrae. Ugrupowano wokoło kosiarki, którą często Jan pożyczał sąsiadom, pługi, brony i walce i otoczono to wszystko pękami wideł, motyk, sierpów i innych narzędzi. Zdjęto ze strychu dwie opałki, około pół tuzina szafli, miarki na kukurudzę, stosy worów i starożytne cepy do młócenia zboża. Czyszczono uprząż, polerowano ciężkie naszyjniki, których bronzowe ozdoby od dawna połyskiwać przestały, aż dopóki znowu nie zabłysły w słońcu, jak złoto.

Joanna krzątała się około mleczarni; przyniosła na pole, na którem licytacya odbywać się miała dwie maślnice, z których jedna należała jeszcze do jej matki, prasę do sera i dwadzieścia cztery mis glinianych.

— Zostawże to wszystko, Joanno — rzekł Burnbrae, którego wzruszenie dławiło.— Znajdę przecie sposób na kupienie kawałka pola i dopóki żyć będę, nie zostanę się bez krowy! Nie mogę patrzeć, że sprzedajesz swoją maślnicę! schowaj maślnicę, poczciwa moja, schowaj twoją starą maślnicę!

— Nie, Janie, nie! Pocóż mi ona będzie, kiedy nie mam już mleka, żeby ją napełnić? Ty wiesz, że moja maślnica nie jest taka, jak innych dzierżawczyń; mleka od jednej krowy do niej za mało, a zresztą, widzisz, raz jak się ztąd oddalimy, nadto by mi było przykro spojrzeć na nią i pomyśleć...

A jednak ręce starej Joanny drżały, gdy za chwilę potem ustawiała deszczułki; wygładzała niemi zwykle wyborne masło, które w przeszłym roku jeszcze wynoszono na targ do Muirtonn.

We czwartek, jak tylko świtać zaczęło, zapędzono bydło do zagrody znajdującej się na końcu ogrodu, niedaleko od miejsca, w którem rosły wonne kępki rezedy, tworzące litery imienia Jannie, zmarłej córeczki. Z wyjątkiem mebli, wszystko co tylko starzy posiadali, tam się znajdowało, wystawione na sprzedaż. Joanna postanowiła sobie okazać się mężną, przez wzgląd na swego męża, ale wszystkie te przedmioty, wystawione na widok publiczny, do serca jej przemawiały.

Była to banalna wystawa przedmiotów rolniczych, ruchomości biednych dzierżawców highlandzkich, ale każda z tych rzeczy droga była Joannie i nazwy ich na afiszu ogłoszenia skakały jej przed oczami, jakby przymglone złotą mgłą dawniejszego szczęścia.

Ten stary wózek, całkiem śmieszny, który dawno powinien był być zniszczony, a który pomimo to, znajdował się tutaj. ileż razy służył jej, gdy jechała na targ do Muirtonn z Janem, który był dla niej tak słodki i uprzedzający ostatnim razem, gdy tam jechali, jak w pierwszych dniach po ślubie! Tę uprząż z posrebrzanymi bronzami — to prawda, że srebra już wiele na nich nie zostało — to ona kupiła u pewnego siodlarza w Muirtonn z oszczędności poczynionych ze sprzedaży masła; kazała w nie ubrać starą klacz, matkę tego starego już także źrebaka, który dziś miał być sprzedany — zanim Jan wrócił z jarmarku na bydło. Gdy wrócił nareszcie, świetna uprząż taką była niespodzianką dla niego, że z początku przeszedł obok własnego zaprzęgu, stojącego na podwórzu oberży, wcale go nie poznając, a potem, gdy żona jego wyszła z miejsca, w którem umyślnie się ukryła, śmiejąc się, ręką jej pogroził.

Później zapewne żartował sobie z niej trochę, gromiąc ją za jej rozrzutność, ale czyż nie widziała jak zachwycano się ich zaprzęgiem na ulicach Muirtonn? I chociaż całe trzy godziny trzeba było jechać z powrotem do fermy, za mało im było czasu, żeby się dość nacieszyć nowym nabytkiem. Ten dzień, zdawało jej się, że był dopiero wczoraj, a tymczasem dwadzieścia siedm lat upłynęło od tej doby!

— Chodź! wrócimy do domu! rzekł Burnbrae, biorąc ją pod ramię — to nadto przykre dla ciebie i zanim się zacznie, mamy jeszcze dobre pół godziny dla siebie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Król był wybornym pacyentem w całem znaczeniu; gdy oznajmiono mu o konieczności wykonania operacyi, nie okazał najmniejszego wrażenia ze względu na siebie samego, lecz tylko głęboko był dotknięty koniecznością odłożenia koronacyi, a więc zrobienia zawodu ludowi. Od czasu operacyi król przyjmuje i wykonywa wszelkie zlecenia lekarzy. Przed operacyą ogólny stan króla ucierpiał był wiele z powodu bolu, bezsenności, braku apetytu i skutkiem zakażenia organizmu z powodu wchłaniania do krwi septycznych części z ropnia.

W ciągu ostatnich dni dziesięciu polepszenie w stanie ogólnym nastąpiło bardzo szybko; siły odzyskał król prawie zupełnie, aczkolwiek ze względu na ranę musi leżeć w łóżku lub na kanapie; jadło uszczuplone z powodu choroby przyjmuje z dobrym apetytem. Ponieważ nieustannie urabiają się i drukują tragiczne baśnie, przeto ponownie zapewniamy najuroczyściej, że w czasie operacyi nie zauważono ani śladu złośliwej komplikacyi, że od tego czasu nie powstało żadne podejrzenie i że lekarze królewscy z zadowoleniem stwierdzają zupełnie zdrowy organizm u króla. Jego królewska mość wkrótce dla zmiany powietrza opuści pałac Buckinghamski i niebawem ogłoszoną zostanie data koronacyi.

Jak wiadomo, jedno i drugie już nastąpiło. Ogłoszono termin koronacyi w czasie między 10 a 12 sierpnia, a król przeniósł się na pokład swego yachtu. We wtorek, dnia 15 b. m., t. j. w trzy tygodnie po operacyi, o godzinie 11 w południe wyniesiono króla Edwarda z pałacu Bukinghamskiego. Przed pałacem czekał odpowiednio urządzony omnibus o doskonałych resorach i gumowych kołach, ze specyalnem urządzeniem do wsuwania sofy królewskiej. Wóz był trzymany w barwie królewskich powozów. Okna zaopatrzone były w niebieskie rolety, skutkiem czego wnętrza nie można było widzieć. Sześciu marynarzy wyniosło z pałacu sofę na której leżał król. Omnibus w którym znajdował się król z lekarzami Trevesem i Lakingem pojechał zwolna na dworzec „Victoria“, a ztamtąd do Portsmouth. Na dworcu oczekiwała króla, królowa, księżna Wiktorya i księztwo Karolostwo duńscy, oraz świta. — W Portsmouth przeniesiono króla wprost z kolei, na sofie, do salonu na pokładzie yachtu. Gdy yacht wypłynął na pełne morze, przeniesiono sofę z królem na otwarty pokład. Yacht popłynął w kierunku Cowes. Publiczność, stosownie do wezwania, zachowywała się zupełnie spokojnie, wstrzymując się od hołdowniczych manifestacyj, któreby mogły męczyć króla. Gdy okręt zawinął do Cowes, okręty wojenne w przystani powitały króla salwami działowemi. Yacht będzie krążył po zatoce morskiej w północno-zachodniej stronie wyspy Wight. Straszny upał, który się dawał odczuwać w Portsmouth, na pełnem morzu, wydawał się królowi mniej dotkliwy. Zdaniem lekarzy, przebywanie na yachcie podczas całej rekonwalescencyi, będzie miało dobroczynne dla pacyenta skutki.

KRONIKA

Lwów, 18 lipca.

— **JE. P. Marszałek krajowy** Andrzej hr. Potocki wyjechał dzisiejszym popołudniowym pociągiem pospiesznym w sprawach urzędowych do Wiednia.

— **Ks. Metropolita Szeptycki** wyjechał na odpoczynek a wróci na stałe do Lwowa na święto Przemienienia Pańskiego.

Na niedziele i poniedziałki przyjeżdżać będzie do Lwowa.

— **Z Uniwersytetu**. Dnia 16 b. m. w Uniwersytecie Jagiellońskim odbył się wykład habilitacyjny dr. Kazimierza Wincentego Majewskiego na temat: „O leczeniu następowem po operacyi katarakty“.

— **Mianowanie.** P. Namiestnik Austryi Dolnej hr. Kielmansegg mianował koncepistę Namiestnictwa dolno-austryackiego dr. Hugona Jankowskiego komisarzem powiatowym.

— **Nadanie stypendyum.** Stypendyum za rok 1902 w kwocie 100 K., ufundowane przez prezesa Tow. aptekarskiego p. Włodzimirskiego dla niezamożnego a pilnością odznaczającego się słuchacza farmacyi Uniwersytetu lwowskiego, przyznał wydział Towarzystwa zgodnie z wnioskiem ofiarodawcy, p. L. Menkesowi.

(s.) **Wydział Tow. sztuk pięknych** wniósł do Rady miasta podanie z prośbą o odstąpienie mu lokalu od strony ulicy Teatralnej w budującym się gmachu Muzeum przemysłowego na cele wystawy obrazów. Towarzystwo obowiązuje się przeprowadzić własnym kosztem stosowne adaptacye przyszłego lokalu. Podanie wydziału, streszczające dokładnie i jasno wszystkie motywa, zostało zredagowane przez prezesa prof. Antoniewicza, zajmującego się tak gorliwie sprawami Towarzystwa. W imieniu sztuki i kulturalnych interesów stolicy kraju trzeba mieć nadzieję, że Reprezentacya miasta pragnąc podnieść dotąd tak nisko stojący poziom artystyczny Lwowa, załatwi pomyślnie i szybko podanie Towarzystwa sztuk pięknych.

Umieszczenie wystawy obrazów w Muzeum przemysłowem, nadającem się wybornie do tego celu, przyczyni się korzystnie do wzrostu instytucyi, a tem samem do wykształcenia artystycznego smaku mieszkańców miasta naszego, a w ogóle wpłynie ożywczo i dodatnio na rozwój wszystkich licznych a dotychczas wielce zaniedbanych spraw, stojących w najbliższym związku ze sztuką i jej objawami. Leży to w dobrze zrozumianym interesie miasta stołecznego.

— **Pogrzeb** ś. p. Melanii Krausowej, żony radcy Namiestnictwa, odbył się wczoraj po południu. Za trumną postępowali, oprócz rodziny, Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl, radca Dworu p. Gustaw Mauthner, radca Dworu prokurator Skarbu dr. Wiktor Korn, liczne grono urzędników Namiestnictwa i Prokuratoryi skarbu, tudzież przyjaciele i znajomi rodziny, którzy pragnęli w ten sposób okazać okrytej żałobą rodzinie szczere współczucie.

Żałobne nabożeństwo za duszę zmarłej odbędzie się w kościele OO. Bernardynów jutro, w sobotę, o godzinie pół do 9 rano.

— **Z „Gwiazdy“.** Zwyczajne roczne walne zgromadzenie członków Stowarzyszenia rękodzielników lwowskich „Gwiazda“, odbędzie się we własnym lokalu w niedzielę, 20 b. m., o godzinie 11 przed południem. W razie braku kompletu odbędzie się zgromadzenie w poniedziałek o godzinie 8 wieczorem.

— **Hotel „Imperial“** przy ul. Trzeciego Maja nabyła na licytacyi galic. Kasa oszczędności.

— **Wielka nędza.** Zarząd Towarzystw dobroczynnych we Lwowie (Rynek 30, II piętro) prosi litościwych ludzi o skromne bodaj datki dla M. P. na zakupienie naczynia kuchennego i skromnego urządzenia jadłodajni i na wynajęcie pomieszkania, aby w ten sposób dać jej możność wyżywienia dzieci. Nieszczęśliwa matka z czworgiem nieletnich dzieci, opuszczona od 4 lat przez męża, nałogowego pijaka, walczy z nędzą, bo cały zarobek stanowią resztki z obiadów domowych, wydawanych dla braku naczynia kuchennego i dla szczupłości pomieszkania tylko kilku stołownikom.

— **Wpisy** do Akademii dla eksportu przy wiedeńskiem Muzeum handlowem odbywać się będą w czasie od 21—27 sierpnia b. r.

— **Krwawo** zakończyła się zabawa na wałach Hetmańskich dwóch chłopaków fryzyerskich, 14-letniego Zygmunta Weisshaara i tyleż lat liczącego Jakóba Scheita. Koleżeńska harmonia zmieniła się z błahego powodu w sprzeczkę, wśród której Scheit dobył noża i przebił Weisshaarowi płuca. Ciężko rannego chłopaka odwiózł wóz stacyi ratunkowej do szpitala.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Aniela z Kozdrańskich Kozicka, wdowa po oficyale sądowym, w 27 roku życia; — Maciej Lachowski, em. urzędnik telegrafów i poczt, w 75 roku życia.

W Krakowcu obok Radymna, Marya Derdelewiczowa, wdowa po em. urzędniku pocztowym i poczmistrzu, w 72 roku życia.

W Kołomyi, Aniela ze Skumielskich Żurakowska, żona dyrektora Tow. zaliczkowego, w 63 roku życia.

— **Niebezpieczne druty.** Na dwu nieosłoniętych drutach, doprowadzających prąd elektryczny do lamp w sklepie galanteryjnym Körnera w hotelu „Bellevue“, położył p. Berl Bauer pudełko papierowe. Prąd zapalił pudełko, od niego zajęły się inne pudełka i papiery, tak, że w ciągu kilku minut cały kąt sklepu stał w dymie i ogniu. Zawiadomiono o wypadku bezzwłocznie telefonem straż ogniową i policyę, nim jednak przyjechali pompierzy, sam personal sklepowy ugasił palące się papiery.

△ **Kradzież w kościele.** W przedsionku kościoła św. Anny aresztowano dziś o godzinie 9 rano Marcelego R., czeladnika kamieniarskiego bez zajęcia, który z pomocą lepką gumą pokrytych patyczków, wyciągał pieniądze ze skarbonki, umieszczonej w przedsionku.

△ **Uliczny rabunek.** Czterech drabów napadło wczoraj około godziny 2 w nocy na powracającego ulicą Kopernika obok remizy tramwaju elektrycznego p. M. S., malarza i obrabowało go. Rabusie zabrali mu zegarek niklowy z napisem „Exposition in Genua“, pugilares z 4 koronami i twardy kapelusz filcowy, poczem uciekli w kierunku ul. Pełczyńskiej.

△ **Z więzienia sądu powiat. w Brzeżanach**, zbiegł wczoraj niebezpieczny złodziej Józef Maselko. Wysłana za nim pogoń, doszła za śladami jego do Lwowa, tu jednak ślady na razie zgubiły się.

Okradziony żebrak. Franciszkowi Tylutkiemu, żebrakowi, przesiadującemu na schodach kościoła P. M. Śnieżnej, skradziono z kufra w mieszkaniu jego przy ul. Smerekowej całą gotówkę, jaką sobie na czarną chował godzinę. Było tego razem 14 koron.

— **Wydział** Towarzystwa bursy im. Tadeusza Kościuszki w Złoczowie rozpisuje na rok szkolny 1902/3 konkurs na obsadzenie 20 miejsc w bursie złoczowskiej, przeznaczonych dla uczniów złoczowskiego gimnazyum, religii katolickiej bez różnicy obrządku i narodowości, którzy odznaczają się nauką i dobrymi obyczajami.

Uczniowie zostaną przyjęci częściowo za opłatą 24 K. miesięcznie i częściowo za opłatą zniżoną.

Podania należy wnieść do 15 sierpnia b. r na ręce dyrektora gimnazyum w Złoczowie i dołączyć do nich oprócz świadectwa szkolnego, także świadectwo ubóstwa.

— **Nowa cerkiew**, obliczona na 800 osób, wzniesiona będzie w Błotni, dekanatu narajowskiego. Plany wykonał p. Michał Hołejko, architekt ze Lwowa.

— **Siedm zagród** włościańskich spłonęło onegdaj w Zapytowie, pow. lwowskiego. Szkoda wynosi około 5000 K. i była ubezpieczoną. Przyczyną wybuchu pożaru było według wszelkiego prawdopodobieństwa nieostrożne obchodzenie się z ogniem.

— **Fabryka robotnicza.** W Mraźnicy pod Borysławiem założoną została fabryka udziałowa przez 25 robotników. Fabryka urządzona jest wzorowo, posiada tokarnie, młot parowy, maszynę stabilową, ogromnych rozmiarów kocioł, opalany najnowszym systemem, bo ropą naftową. Kierownikiem fabryki obrali robotnicy robotnika Niemasza.

— **Tragedya miłosna.** Znany z ostatnich strejków przywódca robotników Kolar, zastrzelił wczoraj w Morawskiej Ostrawie na polnej drodze swoją kochankę, a następnie sam sobie odebrał życie. Samobójcy zostawili list, że z miłości odbierają sobie życie.

— **Zamach na księdza.** Do dzienników tutejszych donoszą: Kościół w Radymnie był d. 15 b. m. widownią zbrodniczego zamachu na osobę tamtejszego proboszcza ks. Kulika. Do kościoła wniesiono zwłoki jednego z parafian i ustawiono na katafalku. Ks. Kulik jął odprawiać Mszę żałobną. Wtedy z tłumu wysunął się emerytowany woźny pocztowy Czternastek i kijem uderzył księdza w głowę. Cios był tak silny, że ksiądz runął nieprzytomny na stopnie ołtarza, broczące się we krwi. Zbrodniarza przytrzymano, księdza zaś odniesiono do mieszkania, a zwłoki przeniesiono do cerkwi dla odprawienia nabożeństwa. Kościół zamknięto i będzie musiał być na nowo poświęcony. Czternastek jest umysłowo chory i oddaje się nałogowo pijaństwu. Na skargi żony, miał mu odmówić ksiądz klauzuli urzędu parafialnego na kwicie pensyjnym i to wywołało napad na księdza.

— **Gimnazyum polskie w Cieszynie** znajduje się w stadyum ciągłego rozwoju, świadczącego wymownie o potrzebie tego zakładu naukowego. Wydane świeżo „Sprawozdanie“ dyrekcyi zawiera obok wiele mówiących współczesnych dat statystycznych, bardzo ciekawą rozprawkę ks. Józefa Londzina pod t. „Stan szkół ludowych w Księstwie Cieszyńskiem na początku XIX. stulecia“. Do dziejów szkolnictwa przyczynek to wcale niepośledni. Badaczów przeszłości odsyłamy do pierwszej części „Sprawozdania“; część jego drugą podajemy w streszczeniu.

Grono nauczycielskie Gimnazyum polskiego w Cieszynie w ubiegłym roku szkolnym składało się z 14 nauczycieli zwyczajnych i 3 nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych. Liczba uczniów wynosiła z początkiem roku 257, a na końcu 1902 roku szkolnego 244. Według miejsca urodzenia było ze Szląska austryackiego 187, ze Szląska pruskiego 2, z Galicyi 53, z Królestwa Polskiego i z Inflant po jednym uczniu. Według języka ojczystego uczęszczali do tego zakładu sami Polacy, według wyznania 194 rz. kat., 49 ewang., a 1 izraelita. Najwięcej było dzieci włościańskich, bo aż 106, synów urzędników, lekarzy i nauczycieli 35, synów kupców i przemysłowców 56, synów robotników 44, a prywatyzujących 3. Stopień celujący otrzymało 37, pierwszy 159, do egzaminu poprawczego przeznaczono 17, drugi stopień otrzymało 17, a trzeci 10. Opłatę szkolną złożyło w pierwszem półroczu 69 (2070 koron), a w drugiem 75 (2250 koron).

Stypendya z fundacyi ś. p. biskupa Alojzego Pukalskiego po 200 koron pobierało 8 uczniów, zapomogi z kasy krajowej po 80 koron trzech uczniów, a nadto udzielała „Macierz szkolna“ ubogim uczniom zapomogi i zakupywała też dla nich książki, a za wielu uiściła opłatę szkolną.

Rok szkolny 1902/3 rozpoczyna się 19 września, a zapisy nowo wstępujących uczniów 16 września. Egzamin wstępny do I. kl. rozpocznie się 17 września, a egzamina wstępne do klas od II. do VII. i poprawki odbywać się będą 18 września.

W r. 1903 odbędzie się w gimnazyum polskiem w Cieszynie pierwsza matura.

— **Dyrekcya** nadwornego teatru wiedeńskiego ogłasza, że w najbliższym sezonie 1902/3 będą dawane przedstawienia sobotnie i niedzielne dla szkół publicznych, stowarzyszeń robotniczych, urzędników niższej kategoryi i t. d., po cenach o połowę zniżonych. Co drugi tydzień obejmie repertoar sztuki klasyczne dla zapoznania publiczności z dziełami wielkich mistrzów. Znaczne obniżenie cen odnosić się będzie tylko do drugiej, trzeciej i czwartej galeryi.

— **Dr. Ordenstein,** ofiara zamachu morderczego w wagonie kolejowym na przestrzeni Paryż-Wersal, był niemieckiego pochodzenia, liczył lat 68 i należał do bardziej znanych lekarzy Paryża, gdzie klientelę jego tworzyły główne rodziny, należące do kolonii niemieckiej i austryackiej.

— **O zgonie** Stanisława Tertuliana Krzesińskiego, długoletniego artysty scen prowincyonalnych, donieśliśmy już onegdaj. Dzisiaj podajemy nieco szczegółów biograficznych. Urodzony d. 29 kwietnia 1810 r. syn Jana i Felicyi Petroneli z Deręgowskich, ś. p. Krzesiński uczęszczał naprzód do szkoły obwodowej OO. Dominikanów, a następnie do szkoły wojewódzkiej księży Pijarów, którą z „lancą“ ukończył. Pierwszy raz wystąpił na scenie w Teatrze Narodowym mając lat 4. Zawód aktorski rozpoczął d. 20 października 1827 r., kiedy zaangażował go Brelewski, dyrektor trupy w Radomiu. Odtąd zmarły pracował kolejno u Kremskiego, Ratajewicza, Pfeifra, Miłaszewskiego, Chełchowskiego i innych, będąc jedną z wybitniejszych sił prowincyonalnych. Grywał role z początku bohaterów, potem charakterystyczne, aż do r. 1888. Ostatnie lata swego życia zmarły, już jako pradziadek spędził w Warszawie u syna Michała. Zmarły był rodzonym bratem artysty teatrów cesarskich w Petersburgu, a stryjem artystek tychże teatrów Matyldy i Julii Krzesińskich.

— **Adelajda Bolska,** główna protektorka pomnika Chopina w Warszawie, jak donosi ***Kraj***, wystąpi niebawem w Londynie z koncertem na korzyść pomnika warszawskiego. Spiewać będzie w sezonie opery Covent Garden. Jednocześnie znakomita spiewaczka układa się z Zygfrydem Wagnerem o program utworów, jakie spiewać ma pod jego dyrekcyą na koncercie symfonicznym Filharmonii warszawskiej.

— **Wypadek w kopalni.** W miejscowości Freiberg w Saksonii wskutek popsucia się wind w tamtejszych kopalniach, 10 robotników zostało zabitych, a 5 ciężko rannych.

— **Pożar w Nicei.** Onegdaj wybuchł ogromny pożar w jednym z pierwszorzędnych magazynów w Nicei. Szkody oceniają na 1,200.000 fr. Leżący obok pałac Tow. „Crédit Lyonnais“ nie odniósł żadnej szkody.

— **Upały w Paryżu** ostatnich dni były tak przerażające, że ich skutki zamieniły się w formalną katastrofę. Wojska, które w narodową rocznicę 14 lipca odbywały rewię na polach Longschamps, po powrocie do miasta były formalnie zdziesiątkowane udarem słonecznym. mimo, że oficerowie robili co mogli, aby żołnierzy oszczędzać. Prowadzono oddziały pomiędzy drzewami, marsz przerywano często i kazano zdejmować tornistry. Ogółem padło 650 żołnierzy, a więc skutek był taki, jakby stoczono potyczkę. Sam gubernator Paryża, sędziwy generał Faure Biguet, zachorował i musiano go na chwilę przenieść do wozu ambulansowego. Podobnież zachorował generał brygady Percin, szef gabinetu ministra wojny, oraz innych dziesięciu wyższych oficerów. Najwięcej ucierpieli kirasyerzy, którzy tworzyli eskortę prezydenta Loubeta i dragoni, którzy eskortowali prezesa Izby Bourgeois. Tuż przed samym pałacem Elizejskim, przy powrocie, 18 kirasyerów pospadało z koni. Prezydent Loubet kazał chorych odnieść do pałacu Elizejskiego. Prezes Izby Bourgeois sam pielęgnował w pałacu Burbońskim chorych dragonów i rzeźwił ich mrożoną czarną kawą. Wypadek śmierci zaszedł na szczęście tylko jeden. Zabity słońcem miał stopień sierżanta. Socyalista Gérault-Richard wystosował list otwarty do ministra wojny, uwiadamiający, że po ponownem zebraniu się Izby domagać się będzie uchwały, znoszącej zwyczaj odbywania rewii w dniu 14 lipca.

— **Telegraf bez drutów między Anglią a Ameryką.** Jak już telegramy doniosły, otrzymał w Kronstadzie stojący na kotwicy okręt „Carlo Alberto“ depeszę telegraficzną bez drutów z Kornwallii. Na odległości 1600 mil angielskich funkcyonuje przyrząd Marconiego zupełnie poprawnie. Dyrektor angielskiego Stowarzyszenia wynalazków Marconiego utrzymuje z całą pewnością, że najdalej z końcem tego roku połączy się Anglię z Ameryką telegrafem bez drutu. Należytość za słowo wynosić będzie 60 halerzy, a więc o połowę taniej, niż dotychczas.

— **Gość syamski.** Wśród arystokracyi pieniężnej nowojorskiej — jak donosi *Frankf. Ztg.* — umiał sobie pozyskać wielkie znaczenie i nazwę *arbiter elegantiarum*, syn b. konsula niemieckiego w Baltimore, Harry S. L. Lubi on jednak figle... Przed kilku dniami rozesłał on następujące zaproszenia: „Pan i pani Harry S. L. mają zaszczyt zaprosić pana i panią... na obiad, celem powitania gościa z Syamu“. Świat bankierski łamał sobie głowę, kto może być tym gościem; zaproszeni więc zjawili się nader licznie. Gdy wszyscy zasiedli już przy stole, gospodarz domu wszedł, prowadząc jakieś stworzenie, które okazało się małpą, ubraną nader wytwornie. „Moi panowie i panie — rzekł pan L. — mam przyjemność przedstawić wam pana Jocko z Syamu, który chciał wziąć udział w naszym obiedzie“. Małpa usiadła przy stole, wzięła serwetę i zachowała się przyzwoicie. Dopiero po wypiciu wina gość syamski zaczął tracić dobre maniery, a wreszcie zapadł w sen głęboki. Towarzystwo nowojorskie jest bardzo oburzone tym figlem swojego dotychczasowego ulubieńca i waha się, czy przyjmować go nadal w swych salonach.

Kronika prowincyonalna.

— **Stary Sambor.** *(Zabity przez piorun).* Onegdaj po południu w czasie ulewnego deszczu zabił piorun w gminie Spasie włościanina Dmytra Stecyka i dwa konie, którymi jechał on po szuter do rzeki Dniestru.

— **Jarosław.** *(Samobójstwo).* Onegdaj odebrała sobie tutaj życie 48-letnia Amalia Schederowa, właścicielka realności, zażywszy sporą dozę roztworu fosforu. Wszelkie usiłowania lekarzy utrzymania denatki przy życiu pozostały bez skutku. Powodem samobójstwa miał być silny rozstrój nerwowy, wywołany mniemaniem, że jest źle leczoną w swej przewlekłej chorobie.

— **Rawa.** *(Przypadkowe uduszenie dziecka).* Włościanka ze Starej wsi ad Kamionka wołoska, Marunia Płysak, udając się na spoczynek, położyła obok siebie 3-miesięczne swe dziecko. Gdy na drugi dzień obudziła się, dziecko było już nieżywe; uduszone zostało przypadkowo we śnie.

— **Ropczyce.** *(Śmierć pod kołami wozu).* Ośmnastoletni parobek u włościanina Franciszka Majki w Czarny, Gabryel Głodek, jadąc onegdaj z sianem do domu, spadł tak nieszczęśliwie na ziemię, że dostawszy się pod koła wozu, doznał zgruchotania czaszki i w dwie godziny po wypadku zakończył życie.

— **Podwołoczyska.** *(Samobójstwo).* Zeszłego tygodnia w nocy odebrał sobie życie w budynku bożnicy przez powieszenie się 40-letni stróż bożnicy tej, Jankel Horowitz. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

(Śmierć w płomieniach). Onegdaj w nocy wszczął się z niewiadomej przyczyny pożar na byłem stawisku. W szopie, która się spaliła, znalazł śmierć 17-letni pastuch. W płomieniach zginęło również 17 sztuk bydła.

— **Nisko.** *(Znalezione zwłoki).* W tych dniach wydobyli flisacy z rzeki Sanu pod Pławem zwłoki około 13 lat liczącego dziewczęcia, która — jak następnie stwierdzono — była pastuszką u Franciszka Woźniaka w Nisku i utonęła dnia 1 lipca b. r. w Sanie podczas kąpieli.

— **Bohorodczany.** *(Nieszczęśliwy wypadek).* Onegdaj rano znalazł w gminie Horocholinie tamtejszy włościanin Michał Manuk w swej studni trupa 29-letniej włościanki Maryi Rużyło. Przeprowadzone przez komisyę sądowo-lekarską dochodzenia wykazały, że denatka w gorączce tyfusowej wydaliła się niepostrzeżenie z domu i wskoczyła do studni, gdzie znalazła śmierć.

— **Sniatyn.** *(Utonięcie).* Onegdaj około godziny 10 rano utonął w Czeremoszu w obrębie gminy Załucze flisak Michał Ilczuk ze Słobódki górnej, wpadłszy wskutek własnej nieostrożności do rzeki pod tratwę.

— **Przemyślany.** *(Morderstwo).* W lesie dworskim gminy Zadwórze znaleziono zwłoki włościanina tamtejszego Leona Hydry, zastrzelonego przez niewiadomego sprawcę. Przy zamordowanym znaleziono płachtę z nabieraną trawą. Zawiadomiony o wypadku sąd tutejszy wdrożył energiczne śledztwo, celem rozwiązania tajemnicy śmierci.

— **Tarnopol.** *(Zabójstwo).* Parobczak Piotr Gułka z Ładyczyna spotkawszy się sam na sam w polu z 21-letnim Oleksą Melnykiem, z którym od dłuższego czasu żył w nieprzyjaźni, uderzył go tak silnie kosą w plecy, że ten przeszyty na wskroś padł na miejscu trupem. Zabójcę aresztowała żandarmerya i odstawiła do więzienia tutejszego sądu.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w piątek po raz pierwszy „Pierwsza mucha“ komedya w 3 aktach Wiktora Kryłowa.

W sobotę „Złote runo“, dramat współczesny w 3 aktach Stanisława Przybyszewskiego.

W niedzielę „Nadzieja“, dramat w 4 aktach Hermana Heyermanns'a.

Repertoar operetki lwowskiej w Krakowie.

W sobotę, 19 lipca, po raz drugi „Wesoła dwójka“, operetka w 4 aktach K. Ziehrera.

W niedzielę, 20 lipca, San Toy, czyli „Gwardya cesarska“, chińska operetka w 3 akt. Sidney Jonesa.

Zjazd Towarzystwa pedagogicznego.

Lwów, dnia 18 lipca.

(Dzień drugi — posiedzenie popołudniowe).

Wczorajsze posiedzenie popołudniowe otworzył wiceprezes Towarzystwa p. Soleski o godzinie 4 minut 30.

Po przyjęciu protokołu z posiedzenia porannego, p. Pierzchała wygłosił referat o zakładaniu zbiorków naukowych do nauk przyrodniczych w szkołach ludowych i urządzaniu muzeów powiatowych. Referat swój zakończył p. Pierzchała następującymi wnioskami:

1. Walny Zjazd pedagogiczny uznaje potrzebę zakładania zbiorków przyrodniczych po szkołach ludowych i urządzania muzeów powiatowych.

2. W muzeach powiatowych (okręgowych) znajdą pomieszczenie wszelkie płody przyrody danego powiatu, jakoto: sól, wosk ziemny, nafta, węgiel kamienny, rudy żelazne, galman, krzemian cynkowy, siarka, glinki ogniotrwałe, wraz z szczegółowem oznaczeniem miejscowości, z których pochodzą, ilości, w jakiej się znajdują i t. p.

3. Płody roślinne, a mianowicie rośliny lecznicze, przemysłowe, gospodarcze ze szczegółowem oznaczeniem warunków ich wzrostu, hodowli, pożytku, zbytu.

4. Owady, zwłaszcza zaś szkodniki z opisem ich tępienia.

5. Zwierzęta dzikie, pożyteczne i szkodliwe, ptaki, gady, płazy i ryby.

6. Przeróbki z materyału surowego, tudzież narzędzia i modele służące do tych czynności, a wykonane ręcznie, jako przemysł domowy, z oznaczeniem cen, sposobu użycia i t. d.

W szkolnych zbiorkach przyrodniczych winny się znachodzić wszystkie bez wyjątku okazy tych zwierząt, względnie roślin, lub minerałów, o których jest mowa w czytankach.

Praktycznie da się to przeprowadzić w sposób następujący:

1. Zarząd główny zestawi normalny zbiorek przyrodniczy na podstawie ustępów z czytanek i rozeszle spis przedmiotów wszystkim oddziałom do wykonania.

2. Oddziały pedagogiczne w Chrzanowie, Wieliczce, Kołomyi, Nowym Sączu, Krośnie, Gorlicach, Drohobyczu, Kałuszu, jako powołane w pierwszej linii do rozpoczęcia akcyi w tym kierunku, przystąpią natychmiast do zakładania muzeów powiatowych i urządzania zbiorków przyrodniczych po szkołach w ten sposób, że na zebraniach zawezwą członków do zbierania odpowiednich okazów, które drogą urzędową przesyłać będą jako wolne od opłaty pocztowej sąsiednim szkołom.

Wnioski te uchwalono bez dyskusyi.

Z kolei p. Iwanicki wygłosił obszerny referat o sadzeniu drzewek owocowych na nieużytkach i przy drogach, poczem nie stawiając żadnych wniosków, zwrócił się jedynie do ogółu nauczycieli z prośbą o popieranie jego usiłowań w tym kierunku.

W dyskusyi nad tą sprawą zabierało głos kilku mowców, poczem na wniosek p. Smalca uchwalono następujące wnioski:

Walny Zjazd uchwala: 1. Wnieść petycyę do Sejmu, aby zechciał w jak najkrótszym czasie przystąpić do uchwalenia ustawy o przymusowem sadzeniu drzew owocowych przez gminy i czynniki miejscowe przy drogach publicznych;

2. prosić krajową Radę szkolną o wyjednanie u dotyczących władz odpowiedniej subwencyi na założenie w każdym powiecie przy kilku szkołach szkółek drzew owocowych dla wyprodukowania drzew owocowych dla swojego powiatu;

3. prosić Wydział krajowy, aby zechciał przyjść z pomocą pieniężną tym nauczycielom i towarzystwom, które zająć się chcą obsadzaniem dróg drzewami owocowymi.

W dalszym ciągu posiedzenia uchwaliło zgromadzenie po przemówieniu dyr. Parczyńskiego następujące postawione przez niego rezolucye:

„W skutek podniesionych w komisyi szkolnej tegorocznego Sejmu nieuzasadnionych podejrzeń, oraz wezwania do Rządu i Rady szkolnej krajowej, by czuwały nad nauczycielstwem, gdyż obce wpływy wniosły do jego szeregów wrogie usposobienie, ubliżające godności i powadze stanu, wyraża walne zgromadzenie jak najgłębsze ubolewanie imieniem całego niesłusznie skrzywdzonego nauczycielstwa polskiego i ruskiego.

„Walne zgromadzenie publicznie zaznacza, że nauczycielstwo w ciągu 30-letniego starania się o słuszne i sprawiedliwe prawa, nie popełniło nigdy kroku, któryby ubliżał powadze i godności stanu i w przyszłości nigdy w tej walce nie zapomni, co winno młodzieży, krajowi, narodowi i społeczeństwu“.

Następnie uchwaliło zgromadzenie wniosek dyr. Soleskiego, zwracający się przeciw polityce hakatystów i postępowaniu z dziećmi wrzesińskiemi, a oddający hołd Jagielle i Witoldowi.

P. Smalec przedstawił z kolei wnioski delegatów oddziałów, które zgromadzenie jednogłośnie uchwaliło.

Wnioski te opiewają:

Walny Zjazd XXXVI członków Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie uchwala:

1. zaprotestować przeciw jakiejkolwiek zmianie ustaw zasadniczych, a mianowicie w sprawie obsadzenia wszelkich posad nauczycielskich w kierunku krzywdzącym nauczycieli;

2. zaprotestować przeciw zakładaniu seminaryów nauczycielskich po wsiach i miasteczkach, gdyby one miały dążyć do obniżenia poziomu wykształcenia nauczycielstwa ludowego i utrudniały przenoszenie się nauczycieli ze wsi do miast;

3. wyraża przekonanie, że kurs kilkutygodniowy w czasie wakacyi urządzany od kilku lat dla nauczycielek bez egzaminu dojrzałości jest niedostateczny, a tem samem powiększa ilość niedość ukwalifikowanych nauczycieli i wpływa ujemnie na poziom wykształcenia nauczycielstwa w ogóle;

4. poleca zarządowi głównemu, aby w imieniu Tow. pedagogicznego ponowił petycye, a mianowicie:

a) o potrzebie zupełnej kodyfikacyi obecnej ustawy szkolnej; b) o zrównanie płac nauczycielskich co do wysokości z płacami trzech najniższych rang urzędniczych; c) zniżenie lat służby do 30; d) wzmocnienie Rady szkolnej krajowej czynnikami autonomicznymi a przedewszystkiem delegatami, wybranymi przez nauczycielstwo ludowe; e) o ściślejsze określenie warunków i skutków stabilizacyi; f) o zmianę postanowień dyscyplinarnych w tym duchu, że należy je oprzeć na samodzielnej komisyi dyscyplinarnej; g) o zniesienie Rad szkolnych miejscowych; h) o ściśle przestrzeganie postanowień ustawy zasadniczej przy mianowaniu inspektorów okręgowych a mianowicie, by na posady te powoływano przedewszystkiem kierowników i nauczycieli szkół ludowych i wydziałowych; i) o zapewnienie lepszej opieki nad budynkami szkolnymi; j) zniesienie częściowych konferencyj nauczycielskich; k) o zniesienie egzaminów wstępnych do szkół średnich; l) o wyjęcie delegata nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej z pod nadzoru inspektora okręgowego.

5) Poleca się zarządowi głównemu, aby w sprawie nieprzyznawania przez Radę szkolną krajową kwartału pozgonnego wdowom po nauczycielach na emeryturze, w jednym poszczególnym wypadku przeprowadził rozstrzygnięcie w Trybunale administracyjnym.

6) W sprawie projektu zmiany noweli ustawy z dnia 1 stycznia 1889 o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych, przedłożonego przez p. posła Tomaszewskiego i tow. walny Zjazd uchwalił:

a) co do art. 12, aby przy posuwaniu do wyższego stopnia płacy w klasie II i III. płac w szkołach pospolitych posuwać przedewszystkiem kierowników i nauczycieli tych szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych, obok jednak równej ilości lat służby;

b) do art. 13, aby dodatki pięcioletnie wynosiły po 200 koron;

c) zmianę artykułu 40, 44 i 49, tyczących się zaopatrzenia wdów i sierót po nauczycielach.

7) Zwraca uwagę, że jedynym powodem, dla którego abituryenci po ukończeniu seminaryum nauczycielskiego nie wstępują do zawodu nauczycielskiego jest nędzne uposażenie płac nauczycieli a nie brak seminaryów nauczycielskich, czemu zapobiedz może nie wyższa subwencya na stypendya dla kandydatów, lecz prawdziwe polepszenie bytu materyalnego.

8) Prosić Radę szkolną krajową o orzeczenie co do podziału lat nauki w szkołach 4-kl. o 5 lub 6 siłach nauczycielskich.

9) Wezwać Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego, aby przy wydaniu kalendarza na rok 1903 przy nazwiskach nauczycieli stałych zamieszczał rok ich wstąpienia do służby, wliczalnej do emerytury, tudzież płacę przez nich pobieraną.

Na wniosek dyr. Ligęzy z Glinian uchwaliło następnie zgromadzenie zapowiedziany odczyt p. Budzynowskiego o utworzeniu funduszu zapomogowego za pomocą założenia „Domu handlowego dla wszelkich potrzeb szkolnych“ — wydrukować w piśmie *Szkoła*, ażeby wszyscy nauczyciele mogli dokładnie zaznajomić się z tą nową ideą.

Po wykładzie dyr. Korpaka, który demonstrował własnego wynalazku liczydło, uzmysławiające naukę o ułamkach, uchwaliło zgromadzenie wniosek dyr. Soleskiego zmierzający do uregulowania sprawy świadectw lekarskich dla chorych nauczycieli.

O „reformie wychowania fizycznego“, młodzieży, miał mówić p. Szczurkiewicz. Ze względu jednak na spóźnioną porę uchwalono, by referat wydrukowany był ile możności w jak najkrótszym czasie w *Szkole*. Wobec tego referent odczytał tylko same rezolucye, które zgromadzenie uchwaliło.

Rezolucye te opiewają:

Wobec zupełnego zaniedbania wychowania fizycznego w szkołach ludowych Walny Zjazd uchwala przedstawić Radzie szkolnej krajowej potrzebę:

1. urządzania dorocznych kursów gimnastyki we Lwowie i Krakowie dla nauczycieli szkół ludowych;

2. przeprowadzenia rewizyi planów naukowych i instrukcyi odnośnie do nauki gimnastyki;

3. wydania podręcznika do nauki gimnastyki dla seminaryów nauczycielskich i nauczycieli.

Na tem o godzinie 8·15 wieczorem zamknął prezes Towarzystwa dr. Małachowski obrady zgromadzenia, dziękując zgromadzonym członkom za udział w pracach Towarzystwa, poczem p. Ligęza podziękował dr. Małachowskiemu za przewodnictwo w obradach.

* * *

W ciągu posiedzenia nadszedł następujący telegram od Ojca św.:

Sig. Małachowski presidente della societa pedagogica polacca Lwów (Lemberg) Galicie austriaca.

Amoris sensa et vota ab ista societate exhibita valde accepta subieci beatissimo Patri, qui ei gratias agens petitam apostolicam benedictonem amanter impertitur.

Card. Rampolla.

(Uczucia miłości i życzenia przez Tow. przesłane, przedłożyłem Ojcu św., który dziękując udziela apostolskiego błogosławieństwa. *Kard. Rampolla).*

GOSPODARSTWO I HANDEL

Żniwa w Królestwie Polskiem. Widoki na urodzaje tegoroczne w Królestwie Polskiem są w ogóle dobre, miejscami wyborne. Żniwa z powodu późnej wiosny i obniżenia temperatury w ostatnich dniach, ulegną prawie wszędzie opóźnieniu. Deszcze ostatnie budzą poważne obawy, mianowicie w niżej położonych majątkach. Dotąd jednakże faktycznych klęsk z tego powodu zanotować nie można. Kartofle, oprócz pól nisko położonych, przedstawiają się dobrze. Stan łąk, koniczyn i roślin pastewnych jest zadowalniający, ale sprzęt opóźniony, wymaga w wielu miejscowościach ustalenia się pogody. Najpomyślniejsze wiadomości dochodzą z gubernii: warszawskiej, radomskiej i kieleckiej.

Wystawa w Wilnie. Piszą z Wilna, iż deklaracye od osób, pragnących wziąć udział w wystawie rolniczej wileńskiej, napływają w tak ogromnej ilości, że komitet wystawowy postanowił wstrzymać ich przyjmowanie w d. 2 sierpnia.

Budapeszt, 18 lipca. *(Telegram).* Firma „Ludwik Bauer i bracia“, prowadząca handel mąką, ogłosiła niewypłacalność. Pasywa wynoszą 420.000 koron, aktywa o 100.000 koron mniej.

Wiedeń, 18go lipca. *(Kursa giełdy wiedeńskiej).* Losy: a) procentowe: Austryackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-prc. 266·50, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 263·—, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. —·—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 286·—, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 255·—, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 85·75, Tureckie oblig.prem. kolej po 400 fr. 111·75, b) bezprocentowe: Budapesteńskie (Basilica) 5 zł. 19·25, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zł. 433·—, Clary 40 zł. m.k. 189·—. Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 82·50. Losy m. Krakowa 20 zł. 74·50, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 71·—, Ofen 40 zł. 193·—, Palffy 40 zł. m. k. 190·—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 56·—, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 28·50. Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 75·, Salma 40 zł. m. k. 235·—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 76·—, Pożyczka St. Genois. 40 zł. m. k. 264·—, Losy komunalnem. Wiednia z 1874 r. 423·—.

Wiedeń, 18go lipca. Cukier (spokojnie) 16·60 do —·—. Spirytus 38·40 do —·— (silniej). Nafta niezmieniona.

Wiedeń, 18go lipca. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na jesień 7·17 do 7·18. Pszenica na wiosnę —·— do —·—. Pszenica na maj-czerwiec —·— do —·—. Żyto na wiosnę —·— do —·—. Żyto na maj-czerwiec —·— do —·—. Żyto na jesień 6·25 do 6·26. Kukurudza na maj-czerwiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiec-sierpień 5·13 do 5·14. Kukurudza na sierpień-wrzesień —·— do —·—. Kukurudza na wrzesień-pażdz. 5·21 do 5·22. Owies na wiosnę —·— do —·—. Owies na maj-czerwiec —·— do —·—. Owies na jesień 5·65 do 5·67. Rzepak na sierpień-wrzesień 10·85 do 10·95. Rzepak na wrzesień-październik —·— do —·—. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Olej rzepakowy na kwiecień-maj 33·— do 34·—.

Usposobienie: spokojne. — Pogoda: pochmurno.

Budapeszt, 18go lipca. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*). Pszenica na czerwiec —·— do —·—. Pszenica na październik 6·84 do 6·85. Pszenica na kwiecień —·— do —·—. Żyto na kwiecień —·— do —·—. Żyto na maj —·— do —·—. Żyto na październik 5·89 do 5·90. Owies na kwiecień —·— do —·—. Owies na maj —·— do —·—. Owies na październik 5·35 do 5·36. Kukurudza na maj 4·88 do 4·89. Kukurudza na lipiec —·— do —·—. Kukurudza na sierpień 4·78 do 4·79. Kukurudza na październik —·— do —·—. Rzepak na sierpień 10·35 do 10·45.

Oferty na pszenicę: mierne. — Chęć kupna: dobra. — Usposobienie: silne. — Pogoda: pochmurno.

Berlin, 18go lipca. Banknoty austryackie 85·45, Spirytus —·—.

Frankfurt, 18go lipca. Austryackie Kredyty 214·30, Koleje państwowe 149·30, Alpiny 185·10, Disconto —·—, Laura —·—, Montany —·—.

Paryż, 18go lipca. Trzyprocentowa renta 101·07. Mąka 28·95.

Giełda towarowa. Cukier surowy *loco* Aussig 16·60 do 16·70, *loco* Ołomuniec 15·90 do 16·—, *loco* Berno-Wiedeń 16·30 do 16·40, na listop.-grudz. *loco* Aussig 17·60 do 17·70, Cukier w kostkach: *prima* 88·75 do 89·—, *secunda* 88·25 do 88·50. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 38·40 do 38·80. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 7·50 do 8·—, galicyjska przeźroczysta 30·50 do 31·—. (*Ceny w koronach*).

Targ zbożowy.

Lwów, 18 lipca. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 9·— do 9·30, pszenica na termina 7·25 do 8·50, żyto gotowe 7·20 do 7·40, żyto na termina 5.75 do 6·—, owies obroczny gotowy 7·80 do 8·25, owies obroczny na termina 5·— do 5·50, jęczmień pastewny 6·30 do 6·50, jęczmień browarniczy 6·75 do 7·—, rzepak 10·25 do 10·50, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·75 do 7·50, groch do gotowania 8·50 do 9·50, wyka 7·— do 7·10, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·30 do 6·50, hreczka 7·80 do 8·30, kukurudza nowa 6·25 do 6·40, kukurudza stara —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 16·— do 16·25, za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin —·— do —·—, waranty —·— do —·—, ekskontyngentowy 8·— do 8·25

Tendencya: słabsza.

OSTATNIA POCZTA

Deputacya wiecu austryackich Izb notaryalnych była na audyencyi u P. Ministra sprawiedliwości br. Spens-Boodena, aby wręczyć mu uchwały powzięte przez wiec, oraz porozumieć się z P. Ministrem w wielu ważnych sprawach, tyczących się notaryatu, a między innemi w sprawie pogłoski o zamiarze zniesienia notaryatu. P. Minister — jak zaznaczają dzienniki wiedeńskie — przyjął deputacyę bardzo przychylnie i przyrzekł, iż wręczony mu memoryał dokładnie zbada. Na razie może tylko powiedzieć, że ma dla notaryatu zawsze jak największą życzliwość i że o zniesieniu notaryatu wcale nie myśli. Dalej podniósł br. Spens-Booden, iż obecnie odbywają się prace przygotowawcze do reformy postępowania w sprawach niespornych, a przedewszystkiem postępowania w sprawach spadkowych: czy od tej reformy zawisłą będzie reforma notaryatu, dotychczas jeszcze nie jest pewnem. O ile przy tej reformie wchodzić będą w grę interesy notaryatu, daną będzie reprezentantom notaryatu sposobność wyrażenia opinii o tych reformach.

Następnie deputacya udała się do szefa sekcyi dr. Kleina, który przyjął deputacyę również życzliwie.

Sprawa autonomii południowego Tyrolu miała wejść wczoraj na porządek dzienny obrad Sejmu tyrolskiego. — Tymczasem wczoraj Sejm ten, po załatwieniu kilku drobniejszych spraw, został odroczony. Powodem tego jest, że w ostatnich chwilach powstały nowe trudności. Mianowicie Niemcy tyrolscy w zamian za ustępstwa dla Włochów zażądali pewnych rekompensat, w szczególności budowy pewnej kolei lokalnej. Wobec tego Włosi grozili obstrukcyą. Aby do tego nie dopuścić, wczoraj za zgodą wszystkich stronnictw zamknięto sesyę do jesieni. Projekt zatem jest odroczony.

Pruski minister rolnictwa p. Podbielski ma zwiedzać z początkiem września Prusy Wschodnie i Zachodnie, szczególniej powiaty łecki i jańsborski, celem obmyślenia środków dla zapobieżenia nędzy ludności rolniczej.

Na ostatniem posiedzeniu rady miejskiej w Mysłowicach na Górnym Szląsku, magistrat postawił na porządku obrad wniosek na uchwalenie funduszu na teatr niemiecki w kwocie 900 marek rocznie. Wniosek atoli upadł. Za nim oświadczyło się 10, przeciw 12 radnych.

Z Sofii donoszą, że przyjazd w. księcia Mikołaja Mikołajewicza we wrześniu do Bułgaryi na uroczystość rocznicy zdobycia wąwozu Szypki i na poświęcenie rossyjskiego monasteru — jest już zapewniony. W orszaku księcia przybędzie nie mniej jak 73 generałów i oficerów rossyjskich, 46 podoficerów i 100 żołnierzy. Przyjęcie gości odbędzie się kosztem rządu bułgarskiego, na który to cel sobranie uchwaliło 750.000 franków.

Udział członka domu carskiego i wielkiej deputacyi rossyjskiej w uroczystościach wrześniowych, uważają w Sofii za jeden z sukcesów niedawnej podróży księcia Ferdynanda do Petersburga.

Dzienniki donoszą z Hagi, że międzynarodowy trybunał rozjemczy zajmie się na na żądanie Włoch rozstrzygnięciem dyplomatycznego nieporozumienia między Szwajcaryą a Włochami.

Agencya Havas-Reuter donosi, iż stan zdrowia królowej belgijskiej ciągle jeszcze budzi poważne obawy. Królowa jest bardzo osłabiona.

Z Konstantynopola donoszą o nowym turecko-francuskim zatargu. Policya w Smyrnie aresztowała Armeńczyka, pozostającego pod opieką Francyi na pokładzie okrętu francuskiego. Kapitan okrętu zdołał wprawdzie wkrótce uwolnić aresztowanego, mimo to doniósł o tem ambasadzie francuskiej w Konstantynopolu. Ambasada dopatrzyła się w tym wypadku naruszenia praw Francyi i zażądała od W. Porty: natychmiastowego usunięcia prefekta policyi w Smyrnie, odszkodowania w wysokości 5000 franków za każdą godzinę aresztu i oficyalnego przeproszenia rządu francuskiego. W razie nie spełnienia tych żądań grozi ambasada represaliami.

Niepodobna jeszcze ostatecznie oznaczyć dnia koronacyi króla Edwarda, dzienniki angielskie jednak twierdzą powszechnie, że odbędzie się ona dnia 9 sierpnia. Aby króla jak najmniej narażać na trudy, nabożeństwo w opactwie Westminsterskiem będzie ograniczone do 42 minut. Zamierzają także wypuścić litanię i kazanie, aby módz zachować najważniejsze punkty pierwotnego programu.

Chamberlain z polecenia lekarzy musiał się wstrzymać na pewien czas od załatwiania spraw. Z powodu upływu krwi pojawiają się nieregularne uderzenia pulsu.

Wiadomość o rzekomo niedalekim powrocie naczelnego gubernatora angielskiego w Afryce południowej, lorda Milnera, prostuje prasa angielska o tyle, że lord Milner nie powróci teraz do Anglii, lecz prawdopodobnie dopiero znacznie później.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 18 lipca. (*Tel. pryw.*). W tych dniach rozpoczynają się w okolicach Krakowa tegoroczne ćwiczenia kawaleryi korpusu krakowskiego.

Urząd budowniczy miejski urządza rusztowanie na szczycie murów wieży Maryackiej, w celu przeprowadzenia badań i robót restauracyjnych.

Wiedeń, 18 lipca. Najj. Pan zezwolił nadzwyczajnemu posłowi i upełnomocnionemu Ministrowi hr. Józefowi Wodzickiemu przyjąć i nosić wielką wstęgę szwedzkiego orderu św. Olafa.

Wiedeń, 18 lipca. *Fremdenblatt* donosi, że na 21 b. m. zwołano do Wiednia austro-węgierską konferencyę cłowo-handlową. Konferencya ta ma obradować nad bardzo ważnemi sprawami, między innemi nad położeniem, jakie wytworzyła ostatnia nota rządu rossyjskiego w sprawie brukselskiej konferencyi cukrowej.

Wiedeń, 18 lipca. Jak dzienniki tutejsze donoszą, Związek przemysłowców austryackich wystosował do Ministerstwa skarbu nowe podanie, w którem przytaczając konkretne przykłady, usilnie prosi o interwencyę u rządu węgierskiego w sprawie nieobliczalnych szkód, jakie ponosi przemysł austryacki w skutek niesłusznego wymiaru opłat przez węgierskie władze cłowe nietylko od t. zw. komisowych składów towarów, ale w ogóle od fabrykantów austryackich.

Wiedeń, 18 lipca. Burmistrz Lueger wysłał do burmistrza Wenecyi imieniem ludności Wiednia pismo z wyrazami żalu z powodu zawalenia się Campanili.

Villach 18 lipca. Na linii Amstetten Pontafl z powodu ulewnego deszczu usunął się nasyp kolejowy, wskutek czego wykoleił się pociąg towarowy. Cztery wozy zdruzgotane. Palacz ciężko ranny. Ruch odbywa się przez przesiadanie.

Ischl, 18 lipca. W skutek usunięcia się skały między Ebensee a Traunkirchen, gościniec rządowy na długości około 200 metrów zasypany. Komunikacya jest przerwana, będzie jednak przywrócona za parę dni.

Budapeszt, 18 lipca. W pospiesznym pociągu na linii Ujhely-Koszyce przyszło do kłótni między dwoma podróżnymi. Jeden z nich kupiec Izydor Goldberger otrzymał od swego towarzysza podróży tak silne uderzenie w głowę, że po kilkunastu godzinach zmarł w skutek pęknięcia czaszki. Mordercę, gospodarza Józefa Baloga, uwięziono.

Poznań, 18 lipca. (*Tel. pryw.*). Dzienniki tutejsze donoszą, że polscy radni miejscy Poznania postanowili na ręce przewodniczącego rady miejskiej dr. Herzberga złożyć następującą deklaracyę: „Ze względu na znaną mowę Jego Ces. Mości, wygłoszoną przy sposobności festynów malborskich, musimy przypuścić, że udział polskiej ludności w przyjęciu Jego Ces. Mości nie jest chyba pożądany. W tem przypuszczeniu oświadczamy, że nie weźmiemy udziału w obradach nad przedłożeniami o udzielenie kredytu na przyjęcie Jego Ces. Mości w Poznaniu“.

Poznań, 18 lipca. (*Tel. prywatny*) Prezes regencyi opolskiej, jak donosi *Schlesische Ztg.*, nakazał wszystkim landratom i burmistrzom kontrolować wszystkich przybywających z Królestwa i Galicyi żydów polskich; ktoby nie mógł się wykazać papierami, ma być aresztowany.

Poznań, 18go lipca. (*Tel. prywatny*). W Kwidzyniu skonfiskowała policya obraz, przedstawiający Chrystusa Pana, błogosławiącego niewiasty. Na obrazie tym umieszczone były chorągwie polskie z cyframi następujących lat: 1794, 1830, 1848, 1863.

Berlin 18 lipca. Na posiedzeniu komisyi dla taryfy cłowej minister Posadowsky zabrawszy głos przy pozycyi: odpadki drzewne do fabrykacyi papieru, na które ustanowiono cło w kwocie 3 marek (dotychczas 1 m. 25 f.) podniósł, iż kwestya ta natrzecza wielkie trudności. Mowca jest za ochroną lasów niemieckich z kulturalno-politycznych względów, nie można jednak powstrzymać zupełnie zagranicznego importu. Mowca jest za niepodwyższaniem dalszem ceł.

Dep. Molkenbuhr (socyalista) uderzył na kartel papierowy, który ciągle podbija ceny papieru w górę i zaznaczył, iż przez podwyższenie cła od odpadków drzewnych nie można dawać kartelowi nowej broni w rękę.

Petersburg, 18 lipca. *Prawit. Wiestnik* donosi, że miejscowość Cziczikor w Mandżuryi uznaną została za dotkniętą epidemią cholery. W miejscowości Kau zachorowało od dnia wybuchnięcia cholery do 4 lipca 643 osób, a zmarło 477. Od dnia 27 czerwca do 4 lipca zachorowało w Cziczikar 166 osób, zmarło 139. W Charbinie, gdzie najpierw stwierdzono cholerę, zachorowało od 1 do 10 lipca 573 osób, zmarło 322. Także w innych miejscowościach stwierdzono cholerę.

Peterhof, 18 lipca. Król włoski odjechał wczoraj o godzinie 3 po południu. Na dworcu żegnali go car Mikołaj, minister spraw zagranicznych hr. Lambsdorff i inni dygnitarze. Król rozdał liczne odznaczenia i ordery.

Sofia, 18 lipca. Tutejsze dzienniki podają niesprawdzoną jeszcze dotychczas wiadomość o uprowadzeniu metropolity Firmiliana ze Skoplji (Ueskuebu).

Bruksela, 18 lipca. Otwarto tu kongres wszecharmeński przy udziale wybitnych osobistości ze wszystkich krajów.

Paryż, 18 lipca. Wyższe duchowieństwo dyecezyi paryskiej zebrało się wczoraj na konferencyę, na której uchwalono energicznie zastrzedz się przeciw środkom, stosowanym przez prezydenta ministrów Combes do szkół kongregacyjnych.

Paryż 18 lipca. Jak się dowiaduje *Echo de Paris*, prezydent Loubet na przyszłą wiosnę, w powrocie z Algieru, będzie przyjeżdżał przez terytoryum włoskie i spotka się z królem Wiktorem Emanuelem. Król włoski złoży następnie Loubetowi rewizytę w Paryżu.

Londyn, 18 lipca. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie rady gabinetowej pod przewodnictwem Balfoura. Chamberlain wziął udział w obradach.

Londyn, 18 lipca. W Izbie gmin podczas dyskusyi nad etatem wojskowym dep. Gray protestował przeciw sposobowi, w jaki ministerstwo wojny obeszło się z gen. Bullerem. Mowca twierdził, że ministerstwo z umysłu ogłosiło tylko te dokumenty, które są dla Bullera niekorzystne. Powinno się dać mu sposobność wytoczenia sprawy przed bezstronnym sądem. W obec wielkich zasług Bullera, wydalenie jego nie było usprawiedliwione.

Minister wojny Brodrick wyraził ubolewanie, że sprawę Bullera wytoczono w Izbie. Rząd nie może ogłaszać dalszych dokumentów. Minister przytacza znaną sprawę z heliografem. Mianowicie po bitwie pod Colense doradzał Buller generałowi White poddać się. Poddanie się pod Ladysmith, jak radził Buller, byłoby największem nieszczęściem w historyi Anglii. Także bitwę pod Colense prowadził źle. Pod Spionskop popełniał on błędy jeden po drugim. Ogłoszenie nowych dokumentów nie będzie mogło usprawiedliwić postępowania Bullera.

Londyn, 18 lipca. *Biuro Reutera* donosi z Zanzibaru o zgonie tamtejszego sułtana.

Londyn, 18 lipca. W Izbie gmin sekretarz Cranborn zawiadomił, iż ambasador angielski w Pekinie doniósł rządowi swemu, że warunki co do kwestyi prowizorycznego zarządu w Tientsinie, zostały załatwione w duchu pomyślnym dla Chin. Między innymi odległość, na którą wojska chińskie zbliżać się mogą do wojsk mocarstw obcych, zmniejszono na 6 mil.

Pekin, 18 lipca. Gubernatorowie prowincyi Szantung i Janszikaj i urząd spraw zagranicznych postanowili przyjąć warunki w sprawie objęcia Tientsinu w zarząd chiński. Jeśli cesarzowa-wdowa nie sprzeciwi się, postanowienie to będzie zakomunikowane posłom zagranicznym.

Król Edward VII.

Cowes, 18 lipca. Król spędził noc wczorajszą dość dobrze. Piękna pogoda przyczynia się znacznie do poprawy zdrowia. Dnia 8 sierpnia król opuści Cowes, aby udać się na uroczystość koronacyjną do Londynu, poczem znowu tu powróci.

Londyn, 18 lipca. Jak słychać flota powołaną została na nowo do Spithead celem odbycia rewii floty z okazyi koronacyi króla. Władze marynarskie w Portsmouth otrzymały polecenie poczynienia przygotowań do iluminowania statków wojennych. Oczekują, iż w rewii floty wezmą udział także okręty zagraniczne.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 lipca 1902. — Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117·15, Renta majowa 101·75, Węgierska renta koronowa 97·90, Akcye austr. Zakładu kredytowego 682·25, Akcye węg. Zakładu kredytowego 711·—, Akcye Anglobanku 279·—, Akcye Unionbanku 534·—, Akcye Bankvereinu 453·—, Akcye Länderbanku 418·50. Akcye Kolei państw. 697·25, Lombardy 68·75, Akcye kolei Elbethal 448·—, Akcye Fabryki broni 331·50, Akcye tytoniowe 294·—, Akcye Alpiny 401·—, Akcye Rima Muranyi 497·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. —·—, Losy tureckie 111·—.

Wiedeń, 18 lipca 1902. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 680·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 709·—, Akcye Anglobanku 279·—, Akcye Unionbanku 529·—, Akcye Länderbanku 418·—, Akcye Bankvereinu 454·—, Akc. Bodencredit 918·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego 545·—, Akcye Kolei państwowych 696·50, Akcye Kolei Południowej 69·—, Akcye Tramway *A)* —·—, Akcye Tramway *B)* —·—, Akcye Kolei Elbethal 448·—, Akcye Kolei Północnej 5710·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 569·50, Akcye Alpiny 400·25, Akcye Rima Muranyi 495·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1575·—, Akcye Fabryki broni 331·—, Akcye Tureckie tytoniowe 293·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 97·75, Renta majowa 101·75, Austryacka Renta koronowa 99·65, Węgierska Renta koron. 97·90, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 96·60, 4 prc. Listy Banku krajowego 97·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 101·75, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 96·50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 99·20, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 97·35. 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 94·25, Losy tureckie 110·75, Marki 117·10, Ruble 253·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Przyjechali do Lwowa.
Dnia 18. lipca 1902.
HOTEL GEORGE.
PP. Hr. W. Dzieduszycki z Jezupola, E. Levy z Paryża, G. Lipczyński z Królestwa Polskiego, T. Fudakowski z Kijowa, J. Falk ze Stanisławowa, A. Liebermann z Borysławia, L. Rothwein z Krakowa

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1902 r. (Czas środkowo-europejski).

Pociąg posp o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	przyjeżdża do Lwowa [dworzec główny]
12 15	—	Z Ickan (Jas, Bukaresztu, Konstantynopola), Delatyna (od 1/10 do 30/4), Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Radowiec, Valeputny i Suczawy.
2·31	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Wieliczki, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Chabówki, Zakopanego
—	3·35	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	6 10	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Przemyśl, Wieliczki, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
—	6·20	Z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Körözmezö (od 13 7 do 31/8 wł. co niedzieli i święta), Brodiny, Putny, Suczawy.
—	6·50	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
—	7·45	Z Janowa.
—	8·00	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	8·10	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	8·15	Z Rawy ruskiej i Sokala.
—	8·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Stróża, Orłowa (od 1/5 do 30/9 wł.), Mezö Labor z (Pesztu).
—	10·25	Z Rzeszowa, Lubaczowa.
—	11 55	Z Stanisławowa, Potutor, Köresmezö.
—	1·10	Z Ławocznego, Kałusza, Chyrowa, Borysławia.
—	1 23	Z Janowa.
1 35	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Jasła, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka.
1 45	—	Z Ickan (Jass, Bukaresztu) Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Serethu, Suczawy.
2 35	—	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	3 14	Z Brzuchowic (od 15.5 do 14 9 włącznie w niedziele i święta).
—	4·40	Z Tuchli (od 15/6 do 30/9) Skolego (od 1/5 do 30/9, Stryja, Chyrowa, Borysławia.
—	5 35	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa). Grzymałowa, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec.
—	5·40	Z Ickan, Żydaczowa, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Brodiny.
—	5 50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Wieliczki, Orłowa, Mielca via Dembica, Sambora, Chyrowa.
—	6 00	Z Bełzca, Sokala, Lubaczowa Rawy Ruskiej
—	8·04	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14.9 włącznie).
8·40	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Kraków (od 25 6 do 15,9, Nowego Sącza, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza
—	9·12	Z Brzuchowic (od 15 5 do 14/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9 20	Z Ickan (Bukaresztu) Husiatyna, Köresmezö, Potutor, Nowosielicy, Valeputny, Suczawy.
—	9 25	Z Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	9·32	Z Szczerca (od 1,6 do 15/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy) Oświęcima, Jasła, Lubaczowa, Tarnobrzegu, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka.
—	10·03	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 włącznie w niedziele i święta).
—	10 20	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
—	10 50	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Kałusza, Borysławia.
		Na dworzec Podzamcze.
—	3·14	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	7·40	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
2·20	—	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	5·11	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa) Kopyczyniec, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna Brodów.
—	10.02	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Kopyczyniec, Brodów, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna.

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	odjeżdża ze Lwowa [z dworca głównego]
12·45	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego p. Rzeszów, Orłowa.
2·51	—	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Constancy), Potutor, Czortkowa, Körösmezö, Słob. rung., Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Borodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	4·15	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sambora, Jasła, Stróż, Mielca, Orłowa, Wieliczki, Oświęcima
—	5·50	Do Brzuchowic, (od 15/5 do 14/9 włącznie codziennie).
—	6·25	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu), Żydaczowa, Potutor, Körösmezö, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	6 30	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	6·35	Do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza, Borysławia.
8 30	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Lubaczowa, Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Orłowa.
—	8·40	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Stróż, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła.
—	9·00	Do Ławocznego, Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	9 15	Do Janowa.
—	9 50	Do Bełzca, Sokala, Lubaczowa.
—	10 30	Do Czerniowiec, Potutor, Nowosielicy.
—	10·40	Do Tarnopola, Potutor.
—	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15 9 włącznie w niedziele i święta).
1 55	—	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa
—	2.00	Do Szczerca (od 1/6 do 15/9 w niedzielę i święta).
—	2 15	Do Brzuchowic (od 15.5 do 14/9 włącznie w niedziele i święta).
2·40	—	Do Ickan, Potutor, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Körösmezö.
2 55	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Jasła, Chabówki, Zakopanego, Wieliczki, Nowego Sącza, Lubaczowa.
—	3 05	Do Tuchli (od 15/6 do 30,9 włącznie), Skolego (od 1/5 do 30/9 włącznie). Stryja, Chyrowa, Borysławia,
—	3.15	Do Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	3·28	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14 9 włącznie).
—	3 30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Lubaczowa.
—	6 10	Do Stanisławowa, Żydaczowa.
—	6·20	Do Krakowa,)Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy) Chyrowa, Mezö Laborcz (Pesztu), N. Sącza, Orłowa od 1/5 do 30/9), Oświęcima.
—	6 30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 wł. w dnie powszednie, od 16 9 do 30 4 wł. codziennie).
—	6·35	Do Ławocznego. (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza
—	7 10	Do Rawy ruskiej, Sokala.
—	8 16	Do Brzuchowic (od 15 5 do 14 9 wł. w niedziele i święta)
—	8·25	Do Przemyśla (od 1/5 do 30/9 wł)
—	9 00	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	10 05	Do Janowa (od 1 5 do 15 9 wł. w niedziele i święta)
—	10·30	Do Ickan, Czortkowa, Nowosielicy, Berhomethu, Serethu, Brodiny, Suczawy.
—	11 00	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Chyrowa, Rymanowa. Iwonicza, Tarnobrzegu, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.
—	11·10	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec Iwania pusteg , Skały, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.
		z dworca „Podzamcze“
—	6·43	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Husiatyna.
—	10 57	Do Tarnopola. Potutor
2 09		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	9·26	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 18. lipca 1902.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	540	—	555	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	350	—	380	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	564	—	572	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	100	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	109	70	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	100	—	—	—
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	95	80	96	50
„ kraj. 4½% „ los. w 51 l.	101	20	101	90
„ „ 4% „ los. w 57 l.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	96	30	97	—
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	97	—	—	—
4% los. w 56 lat	96	30	97	—
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	—	99	70
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	30	103	—
„ „ „ 4½% (3 em.)	100	70	—	—
„ „ „ 4% (4 em.)	96	80	97	50
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kor.	97	20	97	90
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor.				
„ z roku 1893	97	—	97	70
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	94	—	94	70
„ „ „ 4½% „ 200 „	100	—	100	70
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	73	—	78	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	22	11	34
20 frankówka	19	10	19	30
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	50
100 marek niemieckich	117	10	117	80

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 17. lipca 1902.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.75	101.95
luty-sierpień	101.65	101.85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.65	101.85
kwiecień-październik	101.60	101 80
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	190.—	193.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	153.25	154.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	188.—	190.—
„ „ 1864 po 100 zł.	251.50	253.50
„ „ 1864 po 50 zł.	251.50	253 50
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	300.—	301.50
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	121.30	121 50
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.75	99.95
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.10	100.10
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118.70	119.70
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	509.—	—.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr,	126.80	127.80
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.35	100.35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	99.50	100.50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	119.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 5 pr.	99.60	100.60
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	99.50	100.40
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	98.15	99.15
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	99.25	100.25
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.30	100.30
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	119.60	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97.90	98.10
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	100.—	100.20
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	162 50	163.50
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	206.25	207 25
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	205.75	206.75
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	98.—	99.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.75	98.75
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	286.—	288.—
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	107.50	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	97.—	— —
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103.—	104.—
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	96.90	97.90
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	99.—	99.80
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	93.70	94.70
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	86.—	88.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	97.50	98.45
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	266.75	268.75
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	263.—	265.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	104.—	—.—
„ „ „ „ los 4 pr.	97.50	97.75
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110.—	—.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	100.30	100.45
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	96.—	96.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	96.20	97.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.5	—.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	96.—	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101.25	102 25
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	102.25	103 25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.60	101.60
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	97.—	98.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.25	101.25
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100.25	101.25
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.65	108.65
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	114.25	—.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.30	101.30
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.25	101.25
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.30	101.30
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100 30	101.30
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	90 4	91 40
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	97.80	98 80
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł, 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	108.20	109.20
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.20	109.20
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	97.40	98.40
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	19.25	20.25
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	433.—	437.—
Clary 40 zł. mk.	189.—	190.50
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	82.50	84.50
Losy miasta Krakowa 20 zł.	74.50	76.50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	71.—	75 —
Palffy 40 zł. mk.	190.—	192.50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	56.—	57.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	23.50	29.50
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	75.—	80.—
Salma 40 zł. mk.	235.—	240.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	76.—	79.—
St. Genois 40 zł. mk.	264.—	274.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	230.—	250.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	279.50	280.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2520.—	2530.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	708.—	709.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł	483.—	484.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	543.—	545.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	334.—	344.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	418.50	419.50
„ Austro-węg. 1400 k.	1602.—	1606.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	533.—	534.—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	248.50	249.50
Zivnosteńska banka 100 zł.	257.—	257.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	406.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	363.—	364.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5700.—	5706.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	568.—	570.—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	434.—	436.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	917.—	921.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	716.—	720.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	880.—	888.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	401 25	402 25
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1560.—	1570.—
Schodnicy 500 kor.	1040.—	1060.—
Tarcck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	392.—	397.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.12½	117.30
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.80	240 —
Paryż za 100 franków	95.32½	95.42½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.25	117 55
Włoskie banki	94.05	94.25
Francuskie banki	94.90	95 05
Szwajcarskie banki	94.90	95.05
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.30	11.33
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.06	19.08
20-markówka	23.42	23.50
Rosyjski półimperyał.	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.10	117.30
Włoskie banknoty za 100 lir.	94.—	94.20
Ruble	2.53	2.53¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 52.877. (6051 3—3)

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w Stanisławowskim okręgu budownic ym w latach 1903, 1904 i 1905 odbędziesię dnia 25. lipca 1902 w c. k. Starostwie w Stanisławowie licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne szutru dostawić się mającego wynoszą: 71.420 kor. 45 hal.

Warunki przedsiębiorstwa, przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu cen jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent win'en na blankiecie na właściwem miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową względnie dla kamieniołomu Mamadyga dwie ceny jednostkowe bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2. lipca 1902.

L. cz. E. 225/00 (65) (5717 3—3)

Na żądanie Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, zastąpionego przez dra Lisowskiego w Krakowie, odbędzie się dnia 20. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacya majętności Skwarzawa nowa lwh. 368 ks. gr. dla większych posiadłości wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków mieszkalnych i gospodarczych, w protokole z 30. października 1901 i 10. kwietnia 1901 opisanych bez inwentarza.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 335.548 kor.

Najniższa cena wynosi 223.698 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddz. VII.

Lwów, dnia 21. czerwca 1902.

L. cz. E. 66/1 (12) (5943 3—3)

Na żądanie Wiktora księcia Sułkowskiego właściciela dóbr w Gross Kanischa na Węgrzech, zastąpionego przez adwokata dra Budzynowskiego w Samborze, odbędzie się dnia 20. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V. w Samborze, licytacya pod warunkami przez egzekwenta w podaniu z 28. marca 1902 E. 66/1 (12) zaproponowanemi majętności Grodowice wyk. hip. 216 wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków mieszkalnych i gospodarczych, inwentarza żywego i martwego, tudzież majętności Karolinówka wyk. hip. 416 z przynależnemi budynkami, położonych w obwodzie Samborskim.

Nieruchomość Grodowice, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 260.086 kor. 75 hal., zaś przynależność na 22.600 kor. Nieruchomość Karolinówka oceniona na 47.638 kor. 70 hal.

Najniższa cena wynosi majętności Grodowice 188.457 kor. 82 hal., zaś majętności Karolinówka 31.759 kor. 14 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie p zyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 24. maja 1902.

L. cz. 203/2 (8) (5903 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Ewy Galand przeciw Katarzynie Sękowskiej w Bilce szlach. o zniesienie współwłasności realności lwh. 262 gm. Bilka szlach. odbędzie się dnia 14. sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w tutejszym sądzie biuro Nr 9 licytacya realności wyk. hip. l. 262 ks. gr. gm kat. Bilka szlach., Ewy Galand w 30/80, Katarzyny Sękowskiej w 50/80 częściach własnej wraz z przynależnościami składającemi się z oparkanienia.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1300 kor. wraz z przynależnościami.

Cena wywołania wynosi kwotę 1300 kor., najniższa cena poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie wynosi 866 kor 66 hal.

Wierzytelności zahipotekowane będą z ceny kupna strącone i przez nabywcę do zapłaty przyjęte.

Warunki licytacyjne przez dłużniczkę przedłożone, niniejszem się zatwierdzające, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły opisania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Winniki, dnia 20. czerwca 1902.

L. cz. E. 549,2 (5) (5963 3—3)

Dnia 14. sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Nisku, odbędzie się licytacya 847/1320 części realności lwh. 172 gm. Nisko.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2445 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 1630 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nisko, dnia 3. lipca 1902.

L. cz E 980/1 (6) (6021 3—3)

Na żądanie Józefa Kohanego kupca we Lwowie, zastąpionego przez adwokata p. dra Landaua w Sądowej Wiszni, odbędzie się dnia 20. sierpnia 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacya realności whl. 793 ks. gr. gm. Sądowa Wisznia objętej, składającej się z parc. bud. l. 945 i parc. grunt. l. 476/2 wraz z domem mieszkalnym l. kons. 815 i drewutnią wraz z przynależnościami, sładającemi się z 2 konewek i 1 haka ogniowego.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 962 kor. 30 hal., mianowicie dom mieszkalny z drewutnią i przynależytościami na 471 kor. 30 hal., parc. gruntowa zaś na 491 kor.

Najniższa cena wynosi 562 kor. 98 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sądowa Wisznia, dnia 13. czerwca 1902.

Nr. 3804 (5682 2—2)

AVISO.

Die k. und k. Intendanz des 11 Corps in Lemberg hat den Einkauf von Brennholz und Steinkohle für die Militär-Verpflegs-(Filial) Magazine Lemberg, Czernowitz, Stanislau, Złoczów, Brzeżany, Kolomea, Kamionka strumiłowa, Monasterzyska, Mosty wielkie, Tarnopol, Zborów und Żółkiew ausgeschrieben.

Die näheren Bedingungen sind aus dem Aviso in unserem Blatte Nr 156 von 10 Juli 1902 zu ersehen.

Lemberg, am 3. Juli 1902.

L. cz. E. 327/2 (3) (6020 2—3)

Na żądanie Abrahama Markusa Scheuera kupca w Mościskach jako cessyonaryusza Jakóba Kleinesa odbędzie się dnia 20. sierpnia 1902 o godz 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Sądowej Wiszni licytacya realności objętej whl. 76 ks. gr. gminy kat. Zawadów.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1785 kor. 66 hal.

Najniższa cena wynosi 1190 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sądowa Wisznia, dnia 17. czerwca 1902.

L. cz. E 226/2 (5) (6043 2—3)

Na żądanie Michała Kostiuka w Uściu biskupiem, odbędzie się dnia 12 sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya połowy realności whl. 498 ks. gr. gm Krzywcze wraz z przynależnościami

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3080 kor., przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 2120 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielnica, dnia 13. czerwca 1902.

L cz. E. 863/1 (9) (6072 2—3)

Dnia 28 lipca 1902 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 2 sądu tutejszego, licytacya realności lwh. 7 gminy Kalwarya z przynależytościami.

Realność tę z przynależytościami oceniono na 4960 kor. 90 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2480 kor. 45 hal

Warunki licytacyjne przedłożone dnia 22. stycznia br. przy L. cz. 1099/00 (6) i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kalwarya, dnia 24. czerwca 1902.

L. cz. E. 517/2 (3) (6082 1—3)

Na żądanie Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rudniku, odbędzie się dnia 19 sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Nisku, licytacya realności lwh. 8 i 537 gm. Nisko wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu, studni, 5 drzewek, 6 zagonów jęczmienia, trawy, żyta i kartofli.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione ad 1) na 1025 kor., ad 2) na 605 kor., przynależności zaś na 164 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 783 kor. 33 hal., ad 2) 476 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nisko, dnia 30. czerwca 1902.

L cz. E. 183/2 (7) (5991)

Na żądanie p. Zygmunta Waldmana w Żółkwi, odbędzie się dnia 21. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Kulikowie, licytacya 4/6 części realności objętej whl. 933 kg. gm. Kulików dłużnika Stefana Makarysa własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 202 kor. (dwieście dwie kor.

Najniższa cena wynosi 174 kor. 82 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kulików, dnia 2. lipca 1902.

L. cz. E. 1806/1 (12) (5892)

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Haliczu, do rąk Dyrekcyi, odbędzie się dnia 21. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tarnopolu, licytacya ciała tab. whl. 51 gm. kat Tarnopol, z parceli bud. lkat. 1719/1 i gr. (1008/1), na których znajdują się dwa domy mieszkalne z budynkami pod Nr. kons. 1154 i 1821 i jeden rozpoczęty budynek.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 10.781 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 5390 kor. 63 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem jako z ustawą zgodne równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnopol, 9. czerwca 1902.

L. cz. E. 1052/2 (2). 95/2 (4) (6097)

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6 odbędą się dnia 29. lipca 1902 licytacye następujących nieruchomości:

1) relicytacya realności lwh. 810 gm. Korolówka o godz. 10 przed południem,

2) I) 1/4 części realności lwh. 161 gm. Borszczów ocenionych na 95 kor. i II.) 2/16 części realności lwh. 162 gm. Borszczów ocenionych na 92 kor. 50 hal. o godz. 11 przed południem.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1) 300 kor., ad 2) I.) 63 kor. 33 hal., II.) 61 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borszczów, dnia 3. lipca 1902.

L. cz. E. 431/2 (7) (5902)

Na żądanie Jakóba Susa i Zofii Lbrykowej w Ryglicach, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Tuchowie, licytacya a) realności lwh. 130 gm. kat. Ryglice bez przynależności b) realności lwh. 131 gm. kat. Ryglice z przynależnościami, c) 5/10 części realności lwh. 522 gm. kat. Ryglice i 3/10 części tejże realności Franciszka Zająca i Anny Zając własnych bez przynależności.

Nieruchomość a) ocenioną jest na 307 kor. 62 hal., b) na 4356 kor. 79 hal., c) na 576 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3493 kor. 61 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tych nieruchomości przejrzeć można w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tuchów, 26. czerwca 1902.

L. cz. E. XIV. 730/2 (6) (5980)

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie, zastąpionej przez adw. dra Kirchmayera, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze oddziału XIV. przy ul. św. Jana l. 13 pierwsze piętro licytacya realności lwh. 23 w Łobzowie, parc. bud. 37, 39/1, 39/2 i parc. rol. 29/1, 113, 145, 226/1, 228/1, 229, 274/1, 354/1, 585/1, 586/1, 714/2.

Przynależności brak.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 15 309 kor.

Najniższa cena wynosi 10.206 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się jednocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, Oddz. XIV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIV.
Kraków, dnia 19. czerwca 1902.

L. cz. E. 419/2 (3) (56 0)

Na żądanie Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem ks. Krakowskiem, zastąpionego przez adw. dra Tadeusza Sołowija, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacya realności objętej whl. 556, 557 i 726 ks. gr. gm. kat. Brzozdowce dłużników własnej wraz z przynależnościami, składającemi się z 2 krów, z 1 jałówki, z 2 klaczy i prostego wozu.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1660 kor. a mianowicie co do lwh. 556 na 140 kor., co do lwh. 577 na 280 kor., zaś lwh. 726 na 1240 kor., przynaleleżności zaś na 570 kor.

Najniższa cena wynosi dla wszystkich trzech realności z przynależytościami 1486 kor. 66 hal., dla realności lwh. 556 — 283 kor. 32 hal., dla realności lwh. 557 — 376 kor. 66 hal., dla lwh. 726 — 826 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych cząstkach nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, dnia 1. czerwca 1902.

L. cz. E. 169/2 (3) (6074)

Na żądanie Macieja Piwowarczyka z Regulic, odbędzie się dnia 21. lipca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Krzeszowicach, licytacya realności lwh. 382 gm Regulice.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 400 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krzeszowice, dnia 2. maja 1902.

L. cz. E. 269/2 (3) (6088)

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach, zastąpionej przez p. dra Iwańskiego adw. w Wadowicach, odbędzie się dnia 13. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya realności lwh. 70 ks. gr. gm. Zator objętej (kamienica jednopiątrowa przy ul. Wadowickiej).

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 10.300 kor.

Najniższa cena wynosi 5150 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądz obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zator, dnia 10. czerwca 1902.

L. cz. E. 437/2 (7) (5818)

Dnia 22. sierpnia 1902 godz. 12 w południe, odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 9, licytacya realności wyk. hip. 873 i 2/8 części realności whll. 875, 876 i 877 w Folwarkach wielkich.

Realności te (parc. bud. i dom) oceniono na 11 440 kor., przynależności zaś na 60 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do lwh. 873 — 5566 kor. 50 hal., zać co do 2/8 części whll. 875, 876 i 877 — 183 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta, przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 23. czerwca 1902.

L. cz. E. 1416/2 (3) (5740)

Na żądanie Izraela Horowitza, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 w tut. gmachu sąd., licytacya realności lwh. 316 ks. gr. gm. kat. Horodenka wraz z przynależnościami, składającemi się z 6 okiem dwu skrzydłowych, drabiny, tłocarni drewnianej, panwi blaszanej, 9 sztuk niecek, 8 sztuk małych niecek, 2 skopce, korytko, 13 sztuk przetaków, 3 tapczanów, młynka i kierat.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacye, jest oceniona na 1850 kor. 40 hal., przynależności zaś na 124 kor. 95 hal.

Najniższa cena wynosi 987 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 24. czerwca 1902.

L. cz. E 353/2 (7) (5827)

Na żądanie Katarzyny Basistej, odbędzie się 26. sierpnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie Pruchniku licytacya realności lwh 12 gminy kat. Swiebodna wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew owocowych.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 586 kor., przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 457 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pruchnik, dnia 22. czerwca 1902.

L cz. E. 305/2 (7) (5870)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Jarosławia, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1902 o godz. 9 rano w sądzie w Pruchniku, licytacya realności lwh 26 gminy Pruchnik wieś wraz z przynależnościami, składającemi się z domu, stodoły i stajni.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1768 kor., przynależności zaś na 140 kor.

Najniższa cena wynosi 1270 kor. 66 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pruchnik, dnia 22. czerwca 1902.

Konkursa.

L. 6807/Pr. (6026 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia w etacie c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie dwóch posad komisarzy policyi w IX. klasie rangi z systemizowanymi poborami rozpisuje się konkurs z terminem do 15. sierpnia b. r.

Ubiegające się o te posady mają podania opatrzone w dowody kwalifikacyi oraz znajomości języków krajowych wnieść w powyższym terminie w przepisanej drodze do Prezydyum c. k Dyrekcyi policyi we Lwowie.

Lwów, dnia 10. lipca 1902.

L. cz. Praes. 2882 (4 3/2) (6063 2—3)

KONKURS

na posadę sekretarza sądowego przy sądzie krajowym w Krakowie ewentualnie na takąż posadę przy innym sądzie opróżnić się mogącą.

Podania wnosić należy w terminie do 2. sierpnia 1902 do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie.

Kraków, dnia 15. lipca 1902.

L. cz. Praes. 2880 (4 8/2) (6062 2—3)

KONKURS.

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnione zostały dwie posady dozorców więźni z roczną płacą 800 kor. dodatkiem aktywalnym 30% od tejże płacy i umundurowaniem.

Podania o te posady ułożone w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l 98 Dz. u. p. wnieść należy do dnia 18 sierpnia 1902 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Kraków, dnia 15. lipca 1902.

Kuratele.

L cz. P. 40/2 (9) (5639 1—3)

Jan Wilkosz syn Franciszka w Jeleniu uznany marnotrawcą, kuratorem Józef Łyp tamże ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworzno, dnia 4. maja 1902.

L. cz. IV. 254 93 (7) (5670 1—3)

W skutek uchwały c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 30. listopada 1901 l. cz. Nc. VII. 747/1 (1) zatwierdzającej tus. wniosek z dnia 20. listopada 1901 l. cz. IV. 254/93 — 01 (6) uchyla się zawieszoną nad Teodorem i Paraszką Łukaczami z Domaszowa kuratelę z powodu marnotrawstwa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Uhnów, dnia 5. grudnia 1901.

L. cz. L. 3/2 (4) (5586 1—3)
Michała Bułkę gospodarza ze Skwarzawy uznaje się marnotrawcą ustanawiając dlań kuratorem Michała Semeniuka gospodarza ze Skwarzawy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Złoczów, 12. czerwca 1902.

L. cz. P. 120/2 (5648 1—3)
Iwan Zacharków syn Wasyla z Dziczek został uznany marnotrawnym, a kuratorem jego ustanowiono Iwana Zacharków syna Ilka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, 2. czerwca 1902.

L. cz. P. 107/1 (10) (5673 1—3)
Ks. Władysława Pawła 2-im Flaszyńskiego uznano umysłowo chorym kuratorem ustanowiono Alojzego Raychla
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Założce, 6 czerwca 1902.

L. cz. L. 1/2 (7) (5697 1—3)
Marya Łenciów z Rozwadowa została uznaną marnotrawną a kuratorem jej ustanowiono Petra Łenciów z Rozwadowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mikołajów, dnia 2. maja 1902.

L. cz. P. 123/2 (7) (5703 1—3)
Michał Kostiuk Hrycia ze Stapczatowa umysłowo chory.
Kurator Iwan Wowkunec Ilka ze Stepczatowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Peczeniżyn, dnia 12. maja 1902.

L. cz. P. VII. 312/2 9/VII. (5763 1—3)
Jurko Fedorów z Daszawy uznany marnotrawcą, kurator jego Hryń Skobłyk tamże.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Stryj, dnia 16. czerwca 1902.

L. cz. P. 73/2 (1) (5770 1—3)
Gittla Buller z Kut uznana umysłowo chorą, kuratorem ustanowiony Antschel Buller z Kut.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kuty, dnia 1. marca 1902.

L. cz. L. VII. 15/1 (3) (5730 1—3)
Józefa Winiarska z Roztoki ad Brzeziny uznaną została umysłowo niedołężną. Kurator Tadeusz Wolak.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Nowy Sącz, dnia 24. marca 1902.

L. cz. P. 22/2 (6) (5736 1—3)
Józef Urban z Ćwikowa został uznanym marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Wojciecha Bułata z Ćwikowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dąbrowa, dnia 22. czerwca 1902.

L. cz. P. 106/2 (6) (5747 1—3)
Piotr Kołacznik uznany został marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Fedia Rajtę z Rojańca.
C. k. Sąd powiatowy.
Mosty wielkie, 31. maja 1902.

L. cz. P. 138/99 (12) (5751 1—3)
Zawieszona tut. sąd. uchwałą z dnia 8. maja 1899 l. cz. P. 138/99 (1) kuratela z powodu marnotrawstwa nad Petrem Hulejem z Fidfilipia ad Zaleszczyki stare, zostaje zniesiona.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zaleszczyki, dnia 26. maja 1902

L. cz. L. 26/1 (5602)
Nad Mikołajem Hruszka zawiesza się kuratelę z powodu obłąkania. Kuratorem ustanawia się Josypa Protasyka z Wołczkowiec.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Śniatyn, dnia 8. marca 1902.

L. cz. L. 7/2 (4) (5715)
Dla umysłowo niedołężnego Wojciecha Wróbla z Dworzysk ustanowiono kuratorem Józefa Wróbla z Dworzysk.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Żywiec, dnia 25. maja 1902.

L. cz. L. XVIII. 4/2 (4) (5787)
1. Malcia Giesse, 2. Floryan Maczuga, 3. Marya Jakimczuk, 4. Marya Bielawska, 5. Jan Sławiński, 6. Kazimierz Paweł Oleaczek, 7. Katarzyna Kuźma, 8. Stanisław Wetter, 9. Hermina Odrzywolska, 10. Karol Kassala, 11. Franciszek Kraus, 12. Piotr Wysocki, uznani zostali umysłowo chorymi i postawieni pod kuratelę, kuratorami ustanowieni, ad 1. Zallel Giesse, ad 2) dr. Włodzimierz Godlewski adwokat we Lwowie, ad 3) Michał Jakimczuk, ad 4) Marcin Mazur, ad 5) Maryan Hipolit Sławiński, ad 6) Kazimierz Ludwik Oleaczyk, ad 7) Mikołaj Kuźma, ad 8) dr. Roth, ad 9) prof. dr. Józef Puzyna, ad 10) Franciszek Hozer, ad 11 Antoni Kraus, ad 12)Jan Wolski.
C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXIV.
Lwów, dnia 1. lipca 1902.

L. cz. P. 2 2/2 (4) (5764)
Karol Tauschl rotmistrz 1 pułku husarów uznany umysłowo chorym, kuratorem ustanowiony Josef Tauschl kowal w Wiedniu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 28. maja 1902.

L. cz. L. 5,2 (3) (5768)
Antoniego Kosmatego z Kęt uznano za głupkowatego, kuratorem dlań ustanowiono Pawła Korczaka z Kęt.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kęty, 26. czerwca 1902.

L. cz. L. 6/2 (3) (5769)
Stanisława Jasińskiego z Osieka uznano za głupowatego, kuratorem dlań ustanowiono Jana Jasińskiego z Osieka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kęty, 25. czerwca 1902.

L. cz. P. 7/2 (18) (5719)
C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VII. we Lwowie ogłasza, że nad p. Włodzimierzem Skrzyńskim zamieszkałym we Lwowie właścicielem majętności Kosztowa, zawieszono kuratelę z powodu marnotrawstwa.
Kuratelem ustanowiono adwokata p. dra Dobieckiego we Lwowie.
Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 1/1 (24) (6094)
W konkursie Altera Konreicha celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 24. lipca 1902 wyznacza się audyencyę na dzień 24. lipca 1902 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie w biurze Nr. 10.
Rzeszów, dnia 23. lipca 1902.

Wyroki prasowe.

L. cz. Prez. 3/3 (1) (6031)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa z 23. czerwca b. r., że obrazowe przedstawienia umieszczone na odwrotnej stronie kart korespondencyjnych wedle odezwy tutejszego Magistratu z 19. czerwca 1902 l. 8460 zakwestyonowanych a mianowicie kart pod napisem „Postkarte, Weltpostschein" w kilku językach powtarzanym:

1) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 209 a przedstawiających zupełnie nagą kobietę śpiącą w cieniu drzewa (sztuk 4);

2) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1413 przedstawiających fantastyczną stojącą postać kobiecą w trykotach z rozpuszczonemi włosami a ramionami na piersiach złożonemi (sztuk 4);

3) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 128 przedstawiających podobną postać kobiecą trzymające ramiona wzniesione a ręce po za głową założone (sztuk 3);

4) oznaczonej lit. D. H. C, Nr 2186 przedstawiającą podobną postać kobiecą (po kolana) nagą postać kobiety stojącą między skałami z przewieszonem z lewego karku ku prawemu pod udziu welonem trzymającą w prawej ręce gołębia a lewą nieco wzniesioną dotykając gałązki u góry (sztuk 5);

12) oznaczonych lit K. 96 przedstawiających nagą postać kobiety, zstępującej do wody z dopiskiem „Diany par Dalnnay" (sztuk 5);

13) oznaczonej lit. D H. C. Nr 1540 przedstawiającej kobietę nagą leżącą na piersiach na otomanie przez środek ciała lekkiem welonem przykrytą podpierającej się prawem ramieniem a lewą ręką girlandą z kwiatów podtrzymującą;

14) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1381 przedstawiających zupełnie nagą kobietę siedzącą na pufie, prawą ręką nieco wzniesioną wodę a gąbki wyciskającą (sztuk 3);

15) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1753 przedstawiających zupełnie nagą kobietę stojącą opartą o mur w bluszczu (sztuk 3);

16) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1751 przedstawiających postać kobiety zupełnie nagiej zakładającą welon na ramiona;

5) oznaczonych lit D. H. C. Nr 1666 przedstawiających całą postać kobiety w trykotach w podstawie stojącej na tle ciemnej kotary z ramionami przed się wyciągniętemi a ręce palcami splecione trzymającą (sztuk 3);

6) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 493 a przedstawiających całą postać kobiety w trykotach siedzącą na baryerze po za którą stoi amorek (sztuk 3);

7) bez oznaczenia przedstawiających tą samą kobietę siedzącą na gałęzi jabłoni (sztuk 3);

8) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 477 przedstawiających stojącą postać kobiety w trykotach w profilu z ramionami wyciągniętemi w tył a do skały łańcuchem przykutemi (sztuk 5);

9) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1254 przedstawiających alegorya nocy w postaci zupełnie nagiej kobiety z wzniesionemi ramionami (sztuk 5);

10) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1450 przedstawiających klęczącą postać kobiety w trykotach ze spadającym obustronnie ze szczytu głowy welonem a trzymającą ręce na piersiach splecione (sztuk 4);

11) ze znakiem Nr 584 przedstawiających wyrastającej z krzaku różanego (sztuk 5);

17) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1563 przedstawiających postać kobiety ze skrzydłami zupełnie nagiej ku widzowi tyłem odwróconej i po za siebie spadającej (sztuk 5);

18) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1458 przedstawiających kobietą nagą, w części tylko prześwicającym welonem czarnym okrytą opartą o mur z ramionami wzniesionemi i rozpostartemi (sztuk 4);

19) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1376 przedstawiających kobietę zupełnie nagą stojącą wśród wody ze skał wytryskującej (sztuk 5);

20) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1755 przedstawiających kobietę zupełnie nagą a stojącą wśród zieleni i kwiatów przeginającą się nieco w prawy bok i podtrzymującą ponad głową lekki welon (sztuk 5);

21) oznaczających lit. D. H. C. Nr 1549 przedstawiających idącą nagą kobietę w profilu unoszącą po nad głową jakąś plecionkę ręką prawą a lewą po za siebie złożoną trzymającą (sztuk 4);

22) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1550 przedstawiających personifikacyę inną w postaci nagiej kobiety skrzydlatej unoszącej się nad symbolicznymi kwiatami (sztuk 5);

23) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1549 przedstawiających idącą nagą kobietę w profilu unoszącą po nad głową jakąś plecionkę ręką prawą a lewą po za siebie złożoną trzymającą (sztuk 4);

24) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1551 przedstawiających nagą postać kobiety stojąca stopami we wodzie a przechylającej po nad sobą naczynie na wodę (sztuk 4);

25) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1251 przedstawiających alegoryę świtania w postaci unoszącej się z ciemności ku jasności nagiej części tylko u spodu przeźroczystem welonem okrytej kobiety (sztuk 3);

26) oznaczonych Nr 1252 przedstawiających podobną alegoryę przypuszczalnie zmroku w postaci nagiej kobiety unoszącej przeźroczysty welon a wśród gór do strumyka z stępującej (sztuk 3);

27) oznaczonych Nr 33 z napisem „Musée du Lonoie la Cigale par A. I. Chantron" przedstawiających zupełnie nagą kobietę z przewieszoną przez plecy lutnią na tle promieniającego słońca (sztuk 5);

28) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1271 przedstawiających zupełnie nagą kobietę wśród skalistych gór, z których w oddali wylatuje orzeł (sztuk 3);

29) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1421 przedstawiających nagą tylko w dolnej części przeźroczystym welonem okrytą kobietę stojącą nad brzegiem wzburzonego morza nad którem z chmur uderza piorun (sztuk 4);

30) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 876 przedstawiających alegoryę błędnego ognia w postaci nagiej kobiety unoszącej się nad bagnem;

31) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 10 przedstawiających zupełnie nagą kobietę wchodzącą do kąpieli obok sitowia (sztuk 5);

32) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 129 przedstawiających żniwiarkę z lekką tylko przypaską u bioder;

33) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 559 przedstawiających zemstę (uniesienie) w postaci nagiej kobiety z mieczem w ręku a przygniatającej prawą nogą powalonego mężczyznę (sztuk 4);

34) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1595 przedstawiających nagą postać kobiety owijająca się we welon powiewny, a siedzącą na wysokiej skale nad u spodu przepływającą rzeką (sztuk 5);

35) oznaczonych Nr 1253 przedstawiających zupełnie nagą kobietę wśród sitowia do wody wstępującą (sztuk 3);

36) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1076 przedstawiających zupełnie nagą, kobietę gotującą się do skoku z czółna w morze (sztuk 4);

37) oznaczonych Nr 1249 przedstawiających zupełnie nagą kobietę w kąpieli w morzu na wznak pół leżącą a pół siedzącą (sztuk 4);

38) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1756 przedstawiających personifikacyę motyla w postaci spoczywającego wśród kwiatów skrzydlatego dziewczęcia (sztuk 5);

39) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1173 przedstawiających kobietę do bioder obnażoną siedzącą w czółnie na tle sitowia z napisem „ne etelebor du Langenbein" (sztuk 5);

40) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 1374 pod napisem „Ruhende Bahantin" przedstawiających zupełnie nagą kobietę śpiącą na skórze z tygrysa (sztuk 4);

41) oznaczonych Nr 1316 przedstawiających przeważnie obnażoną kobietę u kraju lasu spoczywającą (sztuk 4);

42) oznaczonych Nr 1342 pod napisem „Erigase" przedstawiających nagą pijaną bahanktę uśpioną na otomanie (sztuk 3);

43) oznaczonych Nr 181 przedstawiającą Wenerę z gołąbkami (sztuk 2);

44) oznaczonych Nr 181 przedstawiających Wenerę z gołąbkami (sztuk 2);

45) oznaczonych Nr 149 przedstawiających Wenerę ślubną z amorkiem (sztuk 5);

46) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 224 przedstawiających Damę z amorkiem (sztuk 2);

47) oznaczonych Nr 99 przedstawiających kobietę zupełnie nagą w postaci leżącej z głową wspartą na poduszkach z psem obok spoczywającym (sztuk 5);

48) oznaczonych Nr 154 przedstawiających Wenerę z gołąbkami i amorkiem (sztuk 5);

49) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 206 przedstawiających uśpioną wśród skał kobietę zupełnie nagą (sztuk 5);

50) oznaczonych Nr 90 przedstawiających prawdę w postaci nagiej kobiety z lusterkiem w ręku (sztuk 5);

51) oznaczonych Nr 238 przedstawiających nagą kobietę przeglądającą się w towarzystwie amorków w zwierciadle wody (sztuk 5);

52) oznaczonych lit. D. H. C. Nr 235 przedstawiających nagą kobietę pląsającą z tamberyną w lewej ręce, czemu leżący u stóp jej mężczyzna i chłopiec się przypatrują (sztuk 5);

53) oznaczonych Nr 159 przedstawiających Wenerę z gołąbkami broniącą się przed amorkiem (sztuk 4);

54) oznaczonych Nr 171 przedstawiających Wenerę z amorkiem u głowy i pieskiem u stóp (sztuk 5);

55) oznaczonych Nr 176 przedstawiających Wenerę z amorkiem ściganą (sztuk 5);

56) oznaczonych Nr. 224 przedstawiających Wenerę z amorkiem,

57) oznaczonych lit. D. A. Nr. 220 przedstawiających dwie pół nagich kobiet leżące a z przerażeniem oglądające się na tonącej na morzu okręt. (sztuk 5),

58) o oznaczonej Nr. 1350 przedstawiającej uśpioną kobietę półnagą a nad nią amorka wbijającego jej strzał w piersi,

59) bez znaku a przedstawiających nagą młodą czarownicę dosiadającą miotły (sztuk 4),

60) bez znaku a przedstawiających leżącą nagą kobietę broniącą się i mającą u stóp swych służącego z niej amorka (sztuk 5),

61) oznaczonych Nr. 1352 przedstawiających Antiopę z Jowiszem (sztuk 5),

62) oznaczonych Nr. 553 przedstawiających porwanie dziewic (sztuk 2),

63) oznaczających Nr. 1159 przedstawiających mitologiczną opowieść o stworzeniu kobiety (sztuk 5),

64) kart. pod napisem (Druck sache) oznaczonych Nr. 132 przedstawiających sen Auttony (sztuk) dalej pod napisem Postkarte Weltpostocezem,

65) oznaczonych Nr. 315 przedstawiających kobietę nagą leżącą amorkiem i uskrzydlonego młodzieńca (sztuk 5),

66) oznaczonych Nr. 468 przedstawiających kobietę nagą broniącą się z boku murzynek (sztuk 4),

67) oznaczonych D. H. C. Nr. 465 przedstawiających upadek w raju (sztuk 5),

68) oznaczonych Nr. 170 przedstawiających porwanie Proserpiny (sztuk 4),

69) oznaczonych Nr. 466 przedstawiających Wenerę z Jowiszem w postaci obłoku (sztuk 4),

70) oznaczonych D. H. C. Nr. 502 przedstawiających syrenę i młodzieńca (sztuk 4),

71) oznaczonych lit. D. H. C. Nr. 1596 przedstawiających dwie nagie kobiety we fali morskiej (sztuk 5),

72) oznaczonych lit. D. H. C. lit. 405 przedstawiających dwie kobiety siedzące przeważnie obnażone kobiety mulatkę i białą (sztuk 5),

73) oznaczonych lit. D. H. C Nr. 997 przedstawiających dwie kobiety z których jedna się rozbiera (sztuk 4),

74) oznaczonych Nr. 964 przedstawiających kobiety zmieniającą koszulę (sztuk 3),

75) oznaczonych lit. D. H. C. Nr. 1064 przedstawiających dwie kobiety rozbierające się do kąpieli,

76) oznaczonych Nr. 175 przedstawiających trzy gracye (sztuk 4),

77) oznaczonych Nr. 8 przedstawiających trzy gracye w postawie leżącej z amorkiem (sztuk 4),

78) oznaczonych Nr. 179 przedstawiających trzy gracye w postaci stojącej z amorkiem (sztuk 4),

79) ozn czonych Nr. 56 przedstawiających trzy gracye (sztuk 5),

80) oznaczonych l. D. H. C. Nr. 109 przedstawiających cztery kobiety z których jedna naga, a druga półnaga leżą uśpione, trzecia po biodra obnażona stoi oparta o słup czwarta ubrana siedzi z drugiej strony słupa (sztuk 5),

81) oznaczonych Nr. 174 przedstawiających Ledę i łabędzia z boku służebną z kojcem (sztuk 4),

82) oznaczonych Leda 8 przedstawiających Ledę całującą łabędzia (sztuk 3),

83) oznaczonych Nr. 172 przedstawiających Ledę z łabędziem (sztuk 5),

84) oznaczonych Nr. 189 przedstawiających Ledę z łabędziem (sztuk 5),

85) oznaczonych Leda 5 przedstawiających Ledę z łabędziem (sztuk 5),

86) oznaczonych Nr. 155 przedstawiających Dianę i Acteona (sztuk 4),

87) oznaczonych lit. D. H. C. Nr. 257 przedstawiających trzy niewolnice (sztuk 5), zawierają z namiona występku §. 516 u. k., że zatem zarządzona konfiskata tych korespondentek jest usprawiedliwioną, zabrane okazy mają być zniszczono a dalsze rozpowszechnienie wzbronione.

Powody.

Umieszczone na odwrotnej stronie skonfiskowanych obrazowe przedstawienia nagich kobiet w drażniących pozycyach i sytuacyach są bez wątpienia zdolne w wysokiem stopniu pobudzić zmysłowość i wywołać pragnienie nierządu obrażając zatem w sposób ciężki i zgorszenie sprawiającej wstydliwość i obyczajność, a chociaż niektóre z nich stanowią jedno reprodukcye dział sztuki słynnych malarzy to okoliczność ta treści tych przedstawień i ich właściwości poprzód z charakteryzowanych nie zmienia ani też nie odejmuje im niebezpieczną zdolność do pobudzenia zmysłowości i nierządnych zakusów u szerszej publiczności dla artystycznych czystych wrażeń mniej przystępnej a dla której one są przeznaczone.

Rozpowszechnienie zatem tych kart ze względu na treść ich mieści w sobie wszelkie znamiona występku z §. 516 u. k., a wniosek powyższy c. k. prokuratoryi państwa jest z tego powodu w przepisie §. 493 p. k. usprawiedliwiony.

Tarnopol, dnia 28. czerwca 1902.

Zolner m. p.

Z. 156. [5840]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 4. Juli 1902, Pr. V. 50/2, die Weiterverbreitung der Nr. 28 (Wenzel) der Zeitschrift: „Der Scherer“ vom 15. Heuet 2015 (Juli 1902) wegen des Gedichtes: „Fromme Erzieher“ auf dem Umschlage von „Weil der vorgleichen kunnt“ bis „im Kniegebeug“, von „Sie hielten Rom“ bis „Armut schwellt“, sowie wegen der Stelle „Finanz-Wissenschaft“ von „Der Zeugnisse der“ bis „Armutszeugnis“ nach §§. 303 und 122 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 5. Juli 1902, Pr. VIII. 24/2, die Weiterverbreitung der Nr. 50 der Zeitschrift: „Bote aus der Egertahl“ vom 2. Juli 1902 wegen der Schlußsatzes“ von „Bete nicht“ bis „Wahrheit begangen“ des Artikels: „Pater Albans Vortrag über die Los von Rom-Bewegung und der moderne Protestantismus“ nach §. 122 b St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 5. Juli 1902, Pr. 7/2, die Weiterverbreitung der Nr. 27 Zeitschrift: „Cesky List“ vom 3. Juli 1902 wegen der Stelle von „Pri pohrbu krale Alberta“ bis „jaka krvava to ironie“ nach §. 63 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ragusa hat mit dem Erkenntnisse vom 3. Juli 1902, Pr. 9/2 die Weiterverbreitung der Nr. 26 der Zeitschrift: „Dubrovnik“ vom 29. Juni April 1902 wegen des Artikels: „Cetvrti carski memorandum srpsko - pravoslavnog naroda Bosne i Hercegovine“ nach §. 65 lit. a St. G. und wegen des Artikels: „Peltjanije Kalajeve“ von „Zajednicke Ministar“ bis „iskorijenita korupciju“ nach §§. 491 und und 492 St. G. verboten.

Z. 158. (5913)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 8. Juli 1902, P. 33/2, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Deutsch-völkischer Arbeiter“ vom 6. Juli 1902 wegen der Stelle von „mit in dem schärfsten Kampfe“ bis „heiligsten Güter“ der auf Seite 1 abgedruckten Bezugseinladung nach §§. 58 c und 65 a St. G. und in der Stelle von „durch Jahrzehnte schon“ bis „zum Ueberdruß“ des Artikels: „Brot und Kanonen“ nach §. 64 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 8. Juli 1902, Pr. 34 2, die Weiterverbreitung der Nr. 27 der Zeitschrift: „Trautenauer Echo“ vom 5. Juli 1902 wegen des Artikels: „Die Spiel-Affaire im Jockey-Club“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Z. 159. [5940]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 9. Juli 1902, Pr. IX. 161/2, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Il Sole“ vom 6. Juni 1902 wegen der Stelle von „Passiamo pero“ bis „dare altre informazioni“ des Artikels: „Allo stabilimento Tecnico“ nach Art. VII. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. IV. 519/94 (5900 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohtynie Oddział I. podaje do wiadomości, że dnia 5 maja 1894 zmarła w Putiatyńcach Kseńka Kuczmij bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Sąd nie znając pobytu Asafata Kuczmij wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia poniż wyrażonego, zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Mykietą Baranem dlań ustanowionym.

Rohatyn, dnia 15. maja 1902.

L. cz. Nc. IX. 77/2 (5890 3—3)

Wzywa się posiadacza karty zastawniczej Nr 830 wystawionej przez Kołomyjską kasę oszczędności na dniu 28. lutego 1902 przez tę kasę prolongowanej na dalsze trzy miesiące a stwierdzającej, że p. Apolinary Zajączkowski zastawił dnia 5. grudnia 1901 „los Palfigie“ Nr 11974 w Kołomyjskiej Kasie oszczędności, która to karta zagubioną została w dniu wystawienia w Kołomyi, by takową najdalej do jednego roku, 6 tygodni i trzech dni tem pewniej w sądzie tutejszym złożył, gdyż inaczej takowa umorzoną i pozbawioną wszelkich skutków prawnych pozostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kołomyja, dnia 15. kwietnia 1902.

L. cz. Pr. 990 18/2 (6004 3—3)

OGŁOSZENIE.

Pan Prezydent lwowskiego sądu krajowego wyższego zamianował dla trzeciej dnia 9. września 1902 o godz. 8 rano rozpoczynającej się kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym Trybunale przewodniczącym prezydenta Alfreda Hinze, a zastępcami przewodniczącego radcę sądu krajowego wyższego Eugeniusza Abrahamowicza i radców sądu krajowego Józefa Towarnickiego, Władysława Warywodę, Jakóba Löbensteina, Karola Vincenza i Henryka Kwiatkowskiego.

Stryj, dnia 12. lipca 1902

L. cz. C. III. 384/2 (2) (6067 2—3)

Przeciw Joachimowi Goldfingerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Magdalenę Będzikiewicz pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczoną została rozprawa na dzień 22. lipca 1902 o godz. 12 w południe sala I.

Celem strzeżenia praw Joachima Goldfingera, ustanawia się p. adw. dra Józefa Skąpskiago w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Joachima Goldfingera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kraków, dnia 11. lipca 1902.

L. cz. C. 144/2 (1) (6083 2—3)

Przeciw Antoniemu Miączyńskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu tutejszego przez Józefa Miączyńskiego pozew o oddanie realności lwh. 557 gm. Niepołomice na dożywocie

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 23. lipca 1902.

Celem strzeżenia praw Antoniego Miączyńskiego, ustanawia się p. adw. dra Busla w Niepołomicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niepołomice, dnia 8. lipca 1902.

(5938 2—3)

Obwieszczenie.

Pp. dr. Fischel Auerbach, Dawid Malz i Fischel vel Filip Zoref wpisani zostali z dniem 8. lipca 1902 na listę adwokatów a to pierwszy z siedzibą w Podwołoczyskach, drugi z siedzibą w Bursztynie, a trzeci z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 8. lipca 1902.

L: cz. A. 498/1 (5) (6079 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa wszystkich tych, którzy mają pretensye do spadku po zmarłym w dniu 13. października 1901 z pozostawieniem kodycylu z daty Białka 12 października 1901 Józefie Budzu rolnika z Białki ażeby celem wykazania i udowodnienia roszczeń swoich stawili się w tym sądzie w dniu 28. lipca 1902 o godz. 9 rano w biurze Nr. 3 — lub przed tym dniem prośbę swą na piśmie wnieśli w przeciwnym razie nie przysługiwałoby im żadne prawo do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie zgłoszonych wierzytelności wyczerpany został, prócz o tyle o ile mu służy prawo zastawu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowytarg, dnia 7. czerwca 1902.

L. cz. Prez. 1991 18 P/2 (5888 2—3)

Obwieszczenie.

Pan prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie mianował na mocy § 301 proc. kar. dla III. zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1902 przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu c. k. radcę dworu jako prezydenta tegoż sądu dra Michała Stefkę przewodniczącym, a wiceprezydenta Mieczysława Lachawca, i radców Karola Zollnera, Józefa Paliwodę, Jana Cybyka, Izydora Mydłowskiego, Konstantego Mironowicza i Dyonizego Partyckiego zastępcami przewodniczącego sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 9. września 1902 o godz. 8 przed południem.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 7. lipca 1902.

Ч. спр Т. 16/2 (1) (5885 2—3)

На внесене О. Леонідаса Романов ского пароха в Рванянках зарядже ся поступоване амортизацийне що до пропавшої книжочки вкладкової ч 61 вида ної в р. 1900 через „Хлопский Банк“ в Калуши на імя гр. кат. церковного Братства мужеского в Мислові на суму 100 корон

Проте взиває ся кождого, хтоби які права до тої книжочки собі приписував щоби в протягу 1 року, 6 тиждні і 3 днів від хвилі послідного оголошеня сего едикту в Часописи Львівскій зголосив ся, бо в противнім случаю книжочка та буде узнана за амортизовану.

Ц. к. Суд окружний, Відділ IV.

Станіславів, дня 26. мая 1902.

L. cz. C. V. 401/2 (1) (6068 1—3)

Przeciw Janowi Nosalikowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Jakóba Heubluma pozew o 446 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 26. sierpnia 1902 o godz. 9 rano sala Nr III.

Celem strzeżenia praw kuranda, ustanawia się p. adw. dra Rabinowicza w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda Jana Nosalika w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kraków, dnia 5. lipca 1902.

L. cz. C. III. 20/2 (2) (6069)

Przeciw Gustawowi, Ludwikowi, Janowi, Wilhelmowi i Stanisławowi Morawetzowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Józefę i Karolinę Czubatych pozew o uznanie mocy egzekucyjnej wyroku z 14. listopada 1865 l. 8354 za zgasłą.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 29. lipca 1902 o godz. 11 przed południem w biurze 1.

Celem strzeżenia praw tychże nieobecnych, ustanawia się p. adw. dra Parnasa w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 29. czerwca 1902.

L. cz. Cw. 619/2 (3) (5887)

Przeciw nieobecnemu Józefowi Nowakowi z Nieczajny wniósł Dawid Glückmann skarhę o 255 kor.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z 21. kwietnia 1902 Cw. 619/2 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem dr Hochberg w Tarnowie będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 25. czerwca 1902.

G. Zl. E. 428/2 (4) (6113)

Dem Uscher Brayer, ist in der bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki anhängigen Rechtssache des Elka Weinrauch und Leib Harnik wider Uscher Brayer wegen 679 Kr 52 hel. der Beschluss vom 9. Juli 1902 G. Zl. E 428/2 zuzustellen, womit zur Feststellung der Lizitationsbedingungen der Termin auf den 21. Juli 1902 bestimmt ist.

Da der Adressat Uscher Brayer gestorben und die Nachlessmasse noch liegend ist, wird ihn zur Wahrung seinen Rechte der Herr Adv. Dr Schauer in Zaleszczyki zum Curator bestellt.

Dieser Curator wird die liegende Nachlasse in der bezeichneten Rechtssache auf deren Gefahr und Kosten so lange vertreten, bis dieser entweder sich bei Gericht melden oder einen Bevollmächtigten namhaft macht.

K. k. Bezirksgericht, Abt. IV.

Zaleszczyki, am 9. Juli 1902.

Doniesienia prywatne.

L. 25.

Konkurs.

Wydział gal. Towarzystwa muzycznego we Lwowie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę woźnego z płacą miesięczną 40 K i wolnem pomieszkaniem.

Ubiegający się o tę posadę winien udowodnić:

1. że jest wyznania chrześcijańskiego,
2. że nie przekroczył 30 roku życia,
3. że zachowywał się dotychczas nienagannie.

Pierwszeństwo będą miały osoby, które należały do orkiestry wojskowej lub prywatnej i są stanu wolnego.

Podania opatrzone dowodami tudzież świadectwami dotychczasowego zajęcia, należy wnosić najpóźniej do dnia 15. sierpnia 1902 do Kancelaryi gal. Towarzystwa muzycznego we Lwowie ul. Czarnieckiego l. 8.

Za prezesa: **Dr. Till** m. p.

ad Nr. 2009/1902.

Kundmachung.

Am 21. Juli 1902 wird das hier neu errichtete Filiale der Oesterreichisch-ungarischen Bank in den im 1. Stock des Hauses Nr. 361, ulica Mickiewicza befindlichen Localitäten eröffnet und werden die Bureaustunden desselben von 9 Uhr Früh bis 2 Uhr nachmittags bis auf Weiteres festgesetzt.

Der Geshäftskreis des Filiale wird umfassen:

a) Die Eskomptirung von bankfähigen Wechseln, Effecten und Coupons,
b) das kommissionsweise Inkasso von Wechseln, Effecten und Coupons,
c) die kommissionsweise Einholung von Accepten (Behebung der acceptirten Primen etc.),
d) den Giro Verkehr,
e) die Austellung von Bankweisungen auf die beiden Hauptanstalten und auf sämmtliche Bank-Filialen,
f) die Belehnung von hiezu geeigneten Werthpapieren,
g) die Auszahlung von verfallenen, jedoch nicht über ein Jahr fälligen Coupons,
h) die kommissionsweise Besorgung von Couponsbogen zu Werthpapieren aller Art, soferne die Behebung der Couponsbogen auf dem Standorte einer Bankanstalt erfolgen kann,
i) die kommisionsweise Ausübung des Bezugsrechtes und Einzahlungen auf Effekten, dann die Besorgung des Umtausches von zur Konvertirung gelangenden Papieren,
k) den kommisionsweisen An- und Verkauf von Effekten und Münzen,
l) die kommissionsweise Beschaffung von Checks und Anweisungen auf ausländische Plätze,
m) die Uebernahme von Depositen zur Absendung an die Hauptanstalt in Wien oder Budapest,
n) die Einlösung von Goldbarren (auch Goldsand und Goldstaub), sowie von ausländischen und Handels-Goldmünzen zu einem fixen Preise,
o) die Verwechslung von Banknoten und Münzen der Kronenwährung.

Die ausführlichen Bestimmungen für den Geshäftsverkehr mit der Oesterreichisch-ungarischen Bank werden von dem Filiale auf Verlangen unentgeltlich ausgefolgt.

Drohobycz, am 19. Juli 1902.

Oesterreichis-ungarische Bank Filiale i Drohobycz.

do L. 2009/1902.

Obwieszczenie.

Dnia 21. lipca 1902 zostanie otwartą nowo-założona filia banku austryacko-węgierskiego w lokalnościach domu pod l 361 przy ulicy Mickiewicza na I. piątrze i ustanawia się na razie godziny biurowe dla tejże filii od godziny 9 rano do godziny 2 po południu.

W zakres interesów filii wchodzą:

a) eskont weksli odpowiadających przepisom banku efektów i kuponów,
b) komisyjne inkasso weksli, efektów i kuponów,
c) komisyjne przedkładanie weksli do akceptowania, (odbiór przyjętych prima-weksli i t. p.),
d) obrót żyrowy,
e) wystawianie przekazów na zakłady główne i wszystkie filie bankowe,
f) udzielanie pożyczek na odpowiednie papiery wartościowe,
g) wypłata kuponów, których termin płatności nie przekracza roku,
h) komisyjne dostarczanie arkuszów kuponów do wszelkich papierów wartościowych, jeżeli te arkusze mogą być podjęte w miejscu w którem znajduje się zakład banku,
i) komisyjne wykonanie prawa poboru, uiszczanie wpłat i zamiana papierów wartościowych przeznaczonych do konwersacyi,
k) komisyjne zakupno i sprzedaż papierów wartościowych i monet,
l) komisyjne dostarczanie czeków i przekazów na zagraniczne miejsca,
m) przyjmowanie depozytów w celu odsyłania do zakładów głównych we Wiedniu i Budapeszcie,
n) kupno złota w sztabach (oraz piasku i pyłu złotego) jakoteż monet zagranicznych i złotych monet handlowych za stałą cenę,
o) przemiana banknotów i monet waluty koronowej.

Szczegółowe przepisy o zawieraniu interesów z bankiem austryacko-węgierskim wydaje filia na żądanie bezpłatnie.

Drohobycz dnia 19. lipca 1902.

Bank austryacko-węgierski Filia w Drohobyczu.

C. k. Dyrekcya budowy kolei.

L. 4306 ex 1902 (5935 2—3)

Rozpisanie budowy.

Na części z Sambora do granicy gal. węgiers. (obok Uzsoka) projektowanej kolei państwowej Lwów-Sambor gal. węg. granica mają być roboty budow podtorowych, nawierzchnich i nadtorowych w drodze pisemnych ofert do wykonania rozdane z wyłączeniem dostarczenia i postawienia mostów żelaznych, urządzeń mechanicznych dla stacyj wodnych tudzież dostarczenia materyałów nawierzchnich oraz urządzeń dla budynków.

Oddanie robót nastąpi częścią po cenach jednostkowych na wymiar, po części po cenach ryczałtowych, przyczem nadmienia się, że powyżej przytoczone roboty w losach l. 17, 18, 19 i 20 jako w całości związane, do wykonania będą rozdane.

Koszta wykonać się mających robót wynoszą w przybliżeniu:

Oznaczenie losów	L. losu	Położenie między klm.	Długość w klm.	Roboty podtorowe K.	Roboty nawierzchnie K.	Roboty nadtorowe K.	Ogrodzenia odznaki kolejowe i graniczniki	Razem K.
Z Sambora do Mrozowic	9	1·000 i 11·558	10 603	532.088	91.314	105.000	10521	738.923
Z Mrozowicy do Starego Sambora	10	11·558 i 20·823	9 275	483.231	67.907	161.000	8005	720.143
Ze Starego Sambora do Busowiska	11	20·823 i 29·067	8 251	911.500	62.180	101.000	7747	1,082.427
Z Busowiska do Strzyłek	12	29·067 i 36·780	7·915	1,013.910	69.624	187.000	6400	1,276.934
Ze Strzyłek do Jasienicy zamkowej	13	36·780 i 45·360	8·491	961.199	80.846	131.000	6982	1,180.027
Z Jasienicy zamkowej do Jawory	14	45·360 i 53·900	8·521	1,221.002	83.082	44.000	7357	1,355.441
Z Jawory do Turki	15	53·900 i 60 660	7·009	1,440.411	83.019	104.000	6478	1,633.908
od km. 60 660 do km. 65·440	16	60·660 i 65·440	4·770	1,263 463	59.050	214.000	3537	1,540.050
Z Turki do Jabłonki niżnej	17	65·440 i 72·070	6·602	932.029	92.727	117.000	7048	5,153.811
Z Jabłonki niżnej do Sokolik	18	72 070 i 79·150	6 991	1,435.547	74.844	43.000	6466	
Z Sokolik do Beniowej	19	79·150 i 85·900	6 678	624.524	115.925	147.000	7856	
Z Beniowej do granicy galicyjsko-węgierskiej nad rzeką Użokiem	20	85·900 i 92·757	6·858	922.657	234.374	385.000	7814	
Razem			91·964	11,741.561	1,114.892	1,739.000	86211	14,681.664

Terminy ukończenia całej budowy są w ten sposób ustalone, ażeby począwszy od 1. listopada 1903 konstrukcye żelaznych mostów, zaś od 1. kwietnia 1904 montowanie urządzeń mechanicznych, dla stacyj wodnych, żórawi, wag pomostowych i urządzeń telegrafu bez przeszkody mogły być rozpoczęte, następnie ażeby z dniem 15. lipca 1904 wszystkie roboty nadtorowe (Hochbauten) mogły być oddane do użytku i ażeby od dnia tego kursować mogły pociągi z materyałami, a nakoniec aby z dniem 1. października 1904 rozpocząć się mógł bez przeszkód ruch kolejowy.

Plany szczegółowe, operat oddania budowy, następnie warunki do wnoszenia ofert, tudzież do użytku przepisany formularz oferty, cennik robót, sumaryczne zestawienie kosztów budowy, warunki budowy jakoteż i załączniki ofert są w c. k. Dyrekcyi budowy kolei w Wiedniu IV. (Gumpendorferstrasse 10) i w c. k. Kierownictwie budowy kolei we Lwowie przy ulicy Batorego l. 12 do przejrzenia wyłożone i muszą być przez ubiegającego się o roboty przed wnieśieniem oferty podpisane.

Odnośne oferty należy opieczętowane do 30. lipca 1902 o 12 godzinie w południe wnieść do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi budowy kolei w Wiedniu.

Wiedeń, w czerwcu 1902.

Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o 2 godzinie z południa. Ubiegający się o roboty ma pozostać w słowie do 25. sierpnia 1902.

Niniejszem najwyraźniej się zastrzega, że tylko ci oferenci na uwzględnienie ich podaży liczyć mogą, którzy niewątpliwie udowodnią, że do przeprowadzenia robót posiadają odpowiednie środki pieniężne i są fachowo uzdolnieni.

Wadyum, które przed wniesieniem oferty złożyć należy, wynosi za los budowy l. 9 koron 37.000, za los l. 10 koron 36.000, za los 11 koron 54.000, za los 12 koron 64 000, za los 13 koron 59.000, za los 14 koron 68 000, za los 15 koron 82.000, za los 16 koron 77.000, losy 17 do włącznie 20 koron 258.000. Wadyum to zatrzymuje się jako kaucya wrazie, gdy odnośne roboty oddane zostaną w przedsiębiorstwo.

Oferty, których części składowe powyżej oznaczone i do przejrzenia wyłożone i załączniki przez ubiegających się o roboty nie byłyby podpisane lub do których wadyum w oznaczonym terminie złożone nie zostało, tudzież ofert, w których podstawowe części ofert byłyby zmienione, uważane będą za nie wniesione.

C. k. Dyrekcya budowy kolei.

(Przedruku się nie płaci).

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.